

NAŠA LUČ

december 2000, letnik 49, številka 10

mesečnik za Slovence na tujem

*Preljubi sveti Božič ti,
Tebe se veselimo mi,
In jaslice napravljamo,
Za tebe čedno posteljco.*

*Sam Bog je Tebe nam poslal
Pa tudi orehov dosti dal;
Njih hočmo lepo pozlatit,
In z njimi Tebe počastit.*

*Deklete, izrezlajte le
Iz bele gobe brezove
Golobce, naj se majejo,
Krog jaslic lepo letajo.*

*Po bršel, fanti, pojdite
Na steno ga navesite.
V zelenju mora kotič biti,
Vsa se hiša veseliti!*

(Neznani avtor, Drobtinice, 1846)

NAŠA LUČ

Glasilo Zveze slovenskih izseljenskih duhovnikov, diakonov in pastoralnih sodelavcev v Evropi za verska, kulturna in narodna vprašanja

Izdajatelj in založnik:

DRUŽINA, SI-1000 Ljubljana, p. p. 95

Glavni urednik:

Janez Pucelj, München, Nemčija

Odgovorni urednik:

Ljubo Bekš, Ljubljana

Uredništvo:

Naša luč

Poljanska c. 2, SI-1000 Ljubljana

tel.: 01/438-30-50

faks: 01/438-30-55

Uprava:

Krekov trg 1, SI-1000 Ljubljana,

tel. 01/313 241

E-mail: ljubo.bek@siol.net

E-mail: janez.pucelj@t-online.de

NAROČNINA

(v valuti zadevne države):

Slovenija	3.000	SIT
Avstrija	240	ATS
Anglija	13	GBP
Belgija	720	BEC
Francija	120	FRF
Italija	34.000	ITL
Nizozemska	40	NLG
Nemčija	35	DEM
Švica	29	CHF
Švedska	150	SEK
Avstralija	28	AUD
Kanada	25	CAD
ZDA	22	USD
Evropa	18	Eur

V ceno izvoda je vračunan 8 % DDV.

Revija izhaja tudi s finančno pomočjo Urada za Slovence po svetu pri MZZ.

Naročnino lahko plačate pri poverjenikih ali

pa direktno na upravo. Tolarski žiro račun:

50101 - 601 - 271482, DRUŽINA, d.o.o.,

s pripisom za Našo luč,

devizni račun: Nova Ljubljanska banka d.d.,

50100-620-133 900-27620-118911/5.

Novo naročnike sprejemajo poverjeniki

in uprava.

Oblikovanje in grafična priprava:

TRAJANUS, d.o.o., Kranj

Tisk: Tiskarna SCHWARZ, d.o.o.

Prva str. ovitka: P. Pokorn: Na Štefanovo

Druga str. ovitka: J Krist: Adventno pričakovanje

Tretja str. ovitka: Arhiv NL: Svetoletno romanje

Četrta str. ovitka: P. Pokorn: Jaslice

436676

Verjetno še v marsikaterem rojaku doma in v tujini odmeva razočaranje nad preteklimi volitvami, še posebej zaradi stalnega zanemarjanja volivcev iz tujine. Kljub obljubam, da bo tokrat drugače, so mnogi dobili dokumente prepozno, z nepačnim naslovom ali pa sploh ne.

Vložena je bilo veliko truda slovenskih duhovnikov po Evropi, vendar se je igra z glasovi iz tujine ponovila. Domači volivci pa so tako in tako pod stalnim pritiskom enostransko usmerjenih medijev. Tako se "edinost, sreča, sprava" še niso vrnile v naš prostor.

Vendar pa ne smemo obupati. Tudi Izraelci so mislili, da se bodo hitro vrnili v svojo obljubljeno deželo, pa so potrebovali 40 let. Za pravo življenje na nov način, v novih okoliščinah, moramo dozoreti. Dokler bo v ljudeh preveč živ spomin na egiptovske (socialistične) lonce mesa in bo glavni cilj materialna blaginja, se kaj bistvenega ne da spremeniti.

Hvala Bogu pa so tudi drugačna znamenja. V jubilejnem letu so mnogi ljudje znova odkrili lepoto duhovnega življenja, v misijonih po župnijah so se spravili med seboj tudi dolgoletni sovražniki. Številni mladi iz Slovenije in zunaj njenih meja so se udeležili svetovnega srečanja mladih s papežem v Rimu. Prav med mladino zaznavamo večjo skrb za dobro pripravo na zakonsko življenje. Krščanske družine so se začele bolj odpirati novemu življenju. Letošnje leto bo po predvidevanju spet zasakalo krivuljo rojstev navzgor.

Svetoletno romanje v Rim, ki ste se ga udeležili tudi rojaki iz tujine, je pustilo v udeležencih bogate duhovne sadove. Veliko pričakujemo tudi od sinode Cerkve na Slovenskem, ki se je končala na začetku meseca novembra in je postavila zdrave in trdne temelje za prihodnost Cerkve in naroda.

Vstopili bomo v adventni čas, v začetek cerkvenega leta. To je nova priložnost za vsakega od nas in za vse skupaj, da se odpremo delovanju Življenja, ki se nam v osebi Jezusa iz Nazareta znova približuje in trka na naša vrata.

Želim, da bi se v božičnih skrivnostih čim bolj odprli Odrašeniku, da bi v novem letu bil vedno in povsod Emanuel - Bog z nami.

Alojz Uran, pomožni škof,
odgovoren za rojake po vsem svetu

Alojz Uran

Sinoda se je odločila za človeka, ki je pot Cerkve

dr. Ivan Štuhec, tajnik slovenske sinode

V soboto, 4. novembra, se je končalo sklepno zasedanje sinode na Slovenskem. Sinoda, ki zajema celotno cerkveno pokrajino, je pravzaprav pokrajinski koncil. Kot tajnik tega skoraj triletnega dogajanja do podrobnosti poznate ves njegov potek. Kaj se je dogodilo v Cerkvi na Slovenskem s sinodo?

Bili smo priče prvemu vseslovenskemu koncilu oziroma prvi vseslovenski sinodi. To je zagotovo eden od pomembnih vidikov. Doma prevečkrat občutimo različne delitve na pokrajine, na škofije itd. Vse to pa nam zamegljuje dejstvo o celoti slovenskega prostora, zato velikokrat ne čutimo enosti, lahko bi rekel kar domovine v celoti. Nekaj podobnega je bilo tudi s Cerkvijo. To je po svoje razumljivo zaradi zgodovinskih okoliščin, v katerih smo živeli, na drugi strani pa ne smemo pozabiti na dejstvo, da je Slovenska škofovska konferenca stara šele 10 let. Priče smo tej razdeljenosti in zato potrebni vzpodbude, da bi zmogli uvideti celoto naše Cerkve. Prepričan sem, da smo tako na prvem kot na drugem zasedanju začutili, kako smo ena Cerkev; da so sicer med nami razlike, vendar je duh isti in ta duh nas povezuje.

Upajmo, da je to začetek nekega novega dogajanja.

Težko je govoriti o uspehu v Cerkvi. Stvari težko merimo po enem dogodku. To je bila le prva etapa, v kateri se je zgodilo marsikaj lepega in pozitivnega. Vendar mora temu slediti še veliko daljše obdobje, ko bomo skušali stvari, ki smo jih v sinodalnem besedilu zastavili, na neki način (pastoralnoteološki) tudi uresničevati.

Minulo zasedanje je bilo v bistvu zadnje dodajanje pripomb besedilu in predvsem sprejemanje ali zavračanje idej in predlogov, smernic in sklepov z glasovanjem delegatov. Besedilo bo izročeno slovenskim škofom v sprejem in odobritev, nazadnje pa bo morala dati svoj pristanek še odgovorna kongregacija v Rimu, da bo dokument dokončno veljaven in obvezujoč. Katere stvari v sinodalnem besedilu se vam zdijo še posebej pomembne za slovenske kristjane in za vso Cerkev?

Zelo pomembno se mi zdi zlasti dejstvo, da smo besedilo zastavili na podlagi razmeroma kratke analize preteklosti

Tajnik slovenske sinode prof. dr. Ivan Štuhec

Cerkve na Slovenskem. Poskušali smo opisati sedanje stanje duha tako imenovanega postmodernega človeka, človeka sedanjega časa, ki ga v veliki meri opredeljuje obdobje po koncu totalitarnih sistemov. To je posameznik, ki ga zaznamuje porabniška družba. Upoštevali smo tudi tako imenovano novo religiozno prebujanje in, izhajajoč iz nekaterih znamenj časa, poiskali ustrezne odgovore na vsa ta vprašanja v luči 2. vatikanskega koncila.

Vse to je bilo povzeto v treh poudarkih: odločitev za človeka, za dialog in za občestvenost. To so trije pomembni poudarki, ki bi morali prevevati ves dokument oziroma naj bi usmerjali našo prihodnjo pastoralo. Če govorimo o odločitvi za človeka, imamo v mislih posameznika, ki je danes potreben nove evangelizacije; in sinoda je v službi te nove evangelizacije. Ta pa ni samo slovenska, ampak vesoljna. Evropski človek, ki sicer izhaja iz krščanskih korenin, je danes močno sekulariziran. Potrebuje novo evangelizacijo, in to na več ravneh in v različnih starostnih obdobjih.

Janez Pucelj, predsednik Zveze slovenskih izseljenskih duhovnikov, diakonov in pastoralnih sodelavcev v Evropi, je na sinodi spregovoril o problemih slovenskega izseljenstva.

Drugi poudarek govori o dialogu v Cerkvu in o dialogu Cerkve s svetom. Cerkev na Slovenskem je dolga desetletja živila v totalitarnem sistemu in je zato danes zelo težko vzpostavljati normalen dialog že samo znotraj Cerkve, med kleriki in laiki. Slovenski kristjan laik po eni strani ni bil dovolj teološko izobražen in razgledan, da bi bil lahko enakovreden sogovornik s kleriki, po drugi strani pa je tak dialog onemogočala že sama cerkvena struktura ter način življenja in delovanja v Cerkvu. Ta je bila urejena po piramidalnem principu, bolj avtoritativno, tako da ni bilo prostora za pravi dialog. Mislim pa, da je dialoški odnos treba danes znova in znova uveljavljati na vseh ravneh življenja.

Vse zgoraj naštetu pa kaže na tretji poudarek - občestvenost. To je le odgovor na stanje, v katerem smo. Če pogledamo na mlade, ki izhajajo iz tradicionalno cerkvenega okolja, kako se odločajo za razne sekte, se lahko vprašamo, kaj jim je manjkalo v našem okolju, kaj so v njem pogrešali. Ti prehodi kažejo na pomanjkanje občestvenosti, ki mora biti prežeta z osebnimi odnosi. V Cerkvu, zlasti še na Slovenskem, te občestvenosti, ki nam

jo kot izziv ponuja 2. vatikanski koncil, še nismo znali dobro uresničiti.

To niso kakšni revolucionarni premiki, saj jih Cerkev na neki način nikoli v zgodovini ni imela rada niti jih ni bila sposobna proizvajati. Če pa bi nam v tej smeri uspelo obrniti veter v naša jadra, v našo pastoralo in na novo oblikovati naše župnije, preoblikovati življenje po škofijah in v celotni Cerkvu na Slovenskem, potem bi to lahko bil ustrezen odgovor na vrsto težav, s katerimi se srečujemo tako v cerkvenem kot tudi javnem življenju. Mladi so danes na prepihu in mislim, da mora Cerkev odgovoriti na njihove potrebe in jim ponuditi nove izzive.

Bolj ko bo sodobni človek prevzet od tehnike in od njenih tehnoloških razmerij, bolj bo iskal medosebne odnose, in prav tu ima Cerkev veliko priložnost, da se izkaže s svojo občestvenostjo, prežeto s temi odnosi. Če bomo to priložnost zamudili, če ne bomo sodobnemu človeku ponudili ustreznih prostorov, kjer bi lahko prihajalo do pravih medosebnih odnosov, se nam lahko zgodi podobno, kot se je zgodilo Cerkvu na prelomu iz 19. v 20. stoletje, na začetku industrijske dobe, ko smo izgubili delavstvo. Danes lahko izgubimo sodobnega človeka.

Sinodalna navodila in sklepe bo treba seveda šele uresničiti. Gotovo to ne bo steklo že samo zaradi dokumenta. Katere dosedanje in nove strukture v Cerkvu bodo nositeljice tega, kdo bo to pospeševal? Kdo bo spremljal pot in ugotavljal uspešnost prehajanja navodil v življenje?

Ves čas sinodalnega dogajanja je obstajal neke vrste strah, da bomo naredili neki dokument, ki pa bo na koncu žalostno obležal na policah. Prav zato smo v tajništvu v povezavi s Slovensko škofovsko konferenco in na drugem

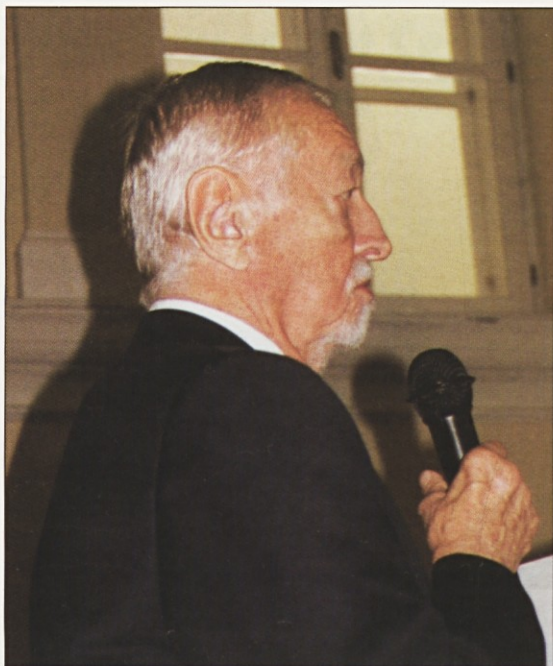
Na sinodi so delegati sprejemali odločitve z glasovanjem.

zasedanju razmišljali, kaj vse je treba storiti in katere strukture vzpostaviti, da se to ne bi zgodilo. Mislim, da sklepi slovenske sinode zagotavljajo, da se bosta proces in dinamika sinodalnega dela nadaljevali. Moji trditvi v prid govori dejstvo, da smo sklenili, da bomo vsake toliko časa nadaljevali z dekanijskimi sinodalnimi dnevi. Pozneje naj bi prišlo do škofijskih sinodalnih dni. Na vsakih 5 let pa naj bi se sinoda ponovila v drugačni obliki, ki pa danes še ni dorečena. Vsekakor bi to bilo srečanje, ki bi omogočalo pregled prehojene poti in pastoralno načrtovanje. Pomembno se mi zdi, da smo na drugem zasedanju začeli urejati celotno strukturo Cerkve oziroma njen "organigram", da bi na Slovenskem končno postalo bolj jasno, kdo je za kaj pristojen, odgovoren in kdo mora komu polagati račune za to, kar počne v Cerkvi. Zdi se mi, da so to določeni mehanizmi, ki bi lahko omogočali nadaljnji razvoj sinode. Ne smemo pozabiti še na tisto, kar je za vsak sinodalni dokument obvezno: sklepi sinode se morajo preliti v področno cerkvenopravno zakonodajo. S tem se na nekaterih področjih vzpostavi tudi določen red, določena disciplina, ki jo je treba spoštovati v vsej krajevni Cerkvi. Upam, da bodo vsi ti in morda še nekateri drugi mehanizmi, ki jih bomo odkrili, jamstvo, da se sinoda ne bo končala z drugim zasedanjem oziroma s slovesno razglasitvijo dokumenta.

Nekatere teme v sinodalnem besedilu kažejo zelo natančno obdelavo, druge so manj upoštevane, nekaterih pa v dokumentu sploh ni moč zaslediti. Se vam zdi, da so v besedilu odgovori na vsa aktualna vprašanja, s katerimi se danes srečuje Cerkev na Slovenskem?

Člani sinode so s svojimi predlogi soustvarjali novo podobo Cerkve za slovenskega kristjana.

Dr. Jože Bernik, novoizvoljeni član slovenskega parlamenta, na plenarnem zasedanju sinode

Verjetno niso zajeta vsa aktualna vprašanja. Delo tajništva je temeljilo predvsem na tem, kaj je v prvem obdobju, ko se je sinodalno dogajanje sprožilo, naletelo na odziv, o čem so se verniki spraševali in kaj je še treba storiti za pravo pastoralno oskrbo kristjana. To je bilo eno vodilo, drugo vodilo pa so bila znamenja določenih strokovnih krogov, ki so pokazali na možna vprašanja, na katera bi morali odgovoriti že danes. V tistem času se je organiziralo kar nekaj strokovno zelo dobro podkovanih skupin, katerih delež na sinodi je bil zelo velik in pomemben. Žal pa so nekatera področja še vedno ostala kar nekako v ozadju in niso bila deležna dovolj velike pozornosti. Vedno moramo imeti pred očmi dejstvo, da nobena sinoda niti noben koncil ne moreta rešiti vseh težav. Zato pa je pomembno, da nam je uspelo izoblikovati temeljni pristop, ki naj bi ga uveljavljali v pastoralnem življenju Cerkve. Mislim na tiste tri prej omenjene poudarke.

Vaša revija je namenjena Slovincem po svetu. Kako je v dokumentu zajeta odgovornost Cerkve v domovini do njih?

Slovincem po svetu je namenjen razmeroma kratek odlomek v 5., predzadnjem poglavju, v katerem je opozorilo

vodstvu Cerkve na Slovenskem, naj ima do Slovencev po svetu stalno pastoralno skrb. Mišljeno je, da bi se k tem vrstam vprašanj in k problemom pristopalo bolj institucionalno, organizirano, premišljeno in, glede na spremenjajoče se potrebe, tudi ustrezno prilagojeno. Mislim, da ta del besedila odraža tisto, kar ste predstavniki Slovencev po svetu v dosedanjem sinodalnem dogajanju skušali sami izraziti oziroma poskušali pokazati na težave, kot jih vidite vi zunaj. Upam, da smo v tem odlomku kolikor toliko verodostojno poudarili to skrb. Prepričan sem, da ostaja odprtih še veliko vprašanj, ki tarejo Slovence po vsem svetu, na katera pa tukaj nismo odgovorili. Morda bo kdo od bralcev zunaj celo razočaran, ko bo prebral to, kar je zapisano o tej specifični obliki pastorale na tujem. Vprašanja še vedno ostajajo odprta in na vsa ni moč odgovoriti.

Se vam zdi, da kristjani v domovini zadovoljivo poznajo vprašanja razseljenih Slovencev v svetu? Ali je zavest o slovenski Cerkvi v izseljenstvu med verniki doma zadovoljiva?

Zelo težko bi presojal, ali je zavest doma zadovoljiva ali ni. S tem v zvezi vidim določen problem, ki je tipično slovenski in na neki način generacijski. Danes v domovini živimo v ozračju, v katerem je vse, kar je povezano s preteklostjo, bolj ali manj nezaželeno in nepriljubljeno. In

ker je po mnenju nekaterih doma problem izseljenstva nastal v preteklosti, zato do tega nimajo pravega interesa, jih ne zadeva. To se posledično odraža tudi v domači Cerkvi. Šele v 90. letih se je odločneje pojavila ideja o enotnem slovenskem kulturnem prostoru. Svetovni slovenski kongres se je v tistem času zelo močno organiziral. To se je odrazilo tudi v Cerkvi, ki je, kot vemo, že prej zelo dejavno sodelovala pri reševanju omenjene problematike. Nekaj časa je bila celo edina, ki je na specifičen način skrbela za naše ljudi po vsem svetu. Mislim pa, da je prvi zalet v 90. letih kaj kmalu upadel in, ko smo dobili svojo državo, skoraj zamrl. Najkrajšo so seveda potegnili naši rojaki, ki so upravičeno razočarani, če ne celo užaljeni. Upravičeno so pričakovali, da bo njihova domovina do njih bolj materinska, ne pa tako mačehovska, kakor je še danes. Vse to seveda odmeva tudi znotraj Cerkve in v glavah kristjanov, ki se ne zavedajo, da so Slovenci po svetu del tistih bratov in sester, za katere bi morali posebej skrbeti.

Dokument ne govori o odgovornosti Slovencev po svetu do Cerkve v domovini. Kako bi vi opredelili to razmerje?

Gotovo je, da je odgovornost obojestranska, in če dokument ne govori o tem, to še ne pomeni, da se niti ena niti druga stran ni zavedala, da bi tako vprašanje v tej smeri

Polna dvorana v škofovih zavodih v Šentvidu nad Ljubljano ob času zasedanja sinode

tudi postavili. Mislim, da je v ospredju vprašanje pastoralne odgovornosti Cerkve na Slovenskem do izseljencev po svetu, in ne obrnjeno. Težko najdem odgovor, zakaj se to vprašanje med sinodalnim dogajanjem ni tako postavilo in zakaj ni prišlo do pobude, ki bi poskušala določiti, kakšna je odgovornost Slovencev po svetu do Cerkve na Slovenskem.

Sinodalni dokument posebej omenja pastoralo Slovencev po svetu in v zamejstvu. Podobni dokumenti v svetu navadno govorijo o pastoralni izseljencev, kar seveda opredeljuje širši krog nalog krajevne Cerkve na tem področju. Papeški svet za pastoralo izseljencev in druge evropske cerkvene ustanove, katerih pozornost je namenjena migracijskim procesom sodobnega sveta, opozarjajo, da postaja to čedalje bolj aktualno in zahtevno pastoralno področje. Je po vašem to dovolj udomačeno med slovenskimi pastoralnimi delavci? Smo morda preveč zagledani vase in v svoje težave?

Po eni strani smo precej zagledani sami vase in imamo še vedno zelo malo občutka za globalne probleme človeštva in sveta. Po drugi strani pa smo v zadnjih letih imeli po svoje srečo, če lahko to tako imenujemo, da nas migracijski problemi in tokovi niso tako strašno zadeli in vznemirili, kakor se je to zgodilo v zahodnoevropskih državah, kamor je bila ta migracija usmerjena. V zadnjem letu ali dveh pa smo že priče določenim spremembam na tem področju tudi v domovini. Navkljub vsemu smo še vedno zgolj prehodna dežela, zato se še ne srečujemo s temi pastoralnimi vprašanji. Nekaj tega je bilo samo v času, ko je bila vojna na Hrvaškem in v BiH. Mislim, da to danes še ni problem slovenskega prostora, zato se tudi Cerkev še ni bilo treba odzvati.

O pastoralni priseljencev vseh vrst v domovini se ne sliši veliko. Premalo vemo o pastoralnih pobudah posameznikov, ki storijo kaj tudi za takšne skupine, kot so begunci iz azijskih in afriških držav, ilegalni pribežniki, ki uporabljajo našo državo za prehod v druge, tujci, ki ilegalno prestopijo našo mejo in jih najdemo v prehodnih zbirnih središčih, nesrečneži, ki so postali žrtve organiziranega trgovanja z ljudmi (prostitucija, organizirano ilegalno privedeni begunci, tujci, izkoriščani kot poceni delovna sila brez socialnega varstva ali kot prostitutke ...) azilanti, tuji študentje, ipd. Zdi se, da za te majhne in začasne

skupine migrantov nimamo organizirane pastore. Kako gledate na to?

Na tem področju res nimamo organizirane pastore. Če so bili nekateri kristjani oz. duhovniki in redovnice mnenja, da bi morali začeti pogovore tudi o teh vprašanih, so nekateri posamezniki na to tudi odgovorili. Če bo Slovenija dlje časa ostala stabilna država in če se bo ob tem v Sloveniji dvignil življenjski standard, migracija za Slovenijo gotovo ne bo več samo prehodnega značaja, ampak bo to njena realnost, na katero bo s pastoralnimi prijemi morala odgovoriti tudi domača Cerkev. Takrat bo to pastoralno vprašanje postalo bistveno bolj pereče, kot pa je ta trenutek.

Katera so glavna sporočila sinode Slovincem po svetu?

Če bi izhajali iz tega, kar smo nekako kot načelno izhodišče zavzeli v sinodalnem besedilu, je prvo sporočilo Slovincem po svetu, da se je sinoda odločila za človeka, ki je pot Cerkve. In to je lahko tudi človek, ki mu mi rečemo izseljenec. Tudi on je pot Cerkve. Pogled je usmerjen na človeka, na posameznika, na njegov položaj, stiske in vprašanja, ki ga tarejo in ki so drugačna od tistih, s katerimi se srečujemo doma. Njim je namenjena posebna pastoralna oskrba, slovenske misije po svetu, ki odkrivajo nova znamenja časa, na katera je potrebno odgovoriti: npr. možnosti in načini vračanja Slovencev po svetu v domovino, kaj lahko Cerkev stori na tem področju, kako lahko pomaga. Če je Cerkev zelo veliko pomagala takrat, ko so Slovenci zapuščali domovino in se vključevali v tuje okolje, je morda danes bolj aktualna druga smer. Kako jih vrniti v domovino, kako se vrniti nazaj po desetletjih izseljenstva, jih vključiti v to "novo" okolje, ki se je med tem močno spremenilo. To je za Cerkev lahko izziv. Pomislimo le na dejstvo, da se slovensko podeželje marsikje prazni, da je veliko našega ozemlja ogroženega zaradi nenaseljenosti, ker ni dovolj prebivalcev. Vse to bi lahko bil eden od pastoralnih izzivov za naš čas. Drugi problem pa bodo stalni migranti zaradi Evropske skupnosti. Trg delovne sile bo odprt in verjetno bodo mnogi Slovenci iskali delovno mesto v tujih državah, znotraj Evropske skupnosti. Tudi to bo za Cerkev pastoralni izziv, kako pristopiti k tem vrstam migrantov. Pristop bo zagotovo drugačen od tistega povojnega ali tistega v 60. ali 70. letih.

Pogovarjal se je Janez Pucelj

SPOMINI

Tomaž je bil nemiren. Ti prazniki se kar vrstijo. Nobenega miru ni več. Kot da se kolo časa ne more vrteti bolj enakomerno. Zažene se in potem kot da se je utrudilo, zastane. Nemir pred prazniki z vsemi tistimi pripravami in pričakovanjem in potem umirjanje po njih. Pavla bi dodala: "In znova pospravljanje." Kot človek, ki hiti in se je zadihan prisiljen ustaviti, da si nabere novih moči. Potem pa se to, vse življenje trajajoče vrtenje, v nedogled ponavlja. Toda prazniki? Prazniki naj bi bili zato, da se kolo časa upočasnijo. Vendar je videti, da se prav takrat, pred prazniki, začne vrteti še hitreje. Človek bi se rad odpočil, a priprave na praznike zahtevajo nove napore. In ko je vse mimo, si reče: hvala Bogu, da so prazniki minili.

Tomaž je hitel proti domu, izogibajoč se gneči pred izložbami. Hitel je. Morda zato, ker so vsi hiteli. Morda zato, ker mora človek "iti v korak s časom". Ali pa zgolj iz strahu, nekega splošnega strahu, da ne bi kaj zamudil. In če bi ga tedaj kdo vprašal, kaj le da bi zamudil, bi bil v zadregi. Zakaj me sprašuješ, ko vendar vsi hitimo. Zadnje čase si je moral tako rekoč na glas reči, naj ne hiti. Moral je zavestno upočasniti korak. In ko mu je to uspelo, so tudi njegove misli postale bolj jasne.

Misel na bližajoče se božične in novoletne praznike je postajala čedalje bolj svetla. Kot da se v Tomaževi duši prižigajo nevidni plamenčki živih svečk. Hkrati svetijo in grejejo z božajočo nadzemesko toploto. Ulica je bila razkošno razsvetljena s tisočermi žarnicami. "Nadomestek," si je zašepetal Tomaž. Nadomestek. Še eden od obupanih človekovih poskusov, da svojo neprestano željo po resnični Luči nadomesti z množico zunanjih luči, raznih barv, velikosti in oblik. Ulica je žarela v soju neon-skih in vseh drugih luči, ki so bile razprostrte nad cesto vse do mestnega središča. Toda vse te luči ne morejo ustvariti niti delčka tistega doživetja, ki ga prinaša skrivnostna, topla luč preproste sveče, ki si jo bo doma prižgal v sobi sredi mize. Plamenček bo ravno prav osvetljeval jaslice v kotu in s svojim utripanjem oživil družino v hlevčku, ogrel pastirje in njihove črede. In v srcu bo zanetil nešteto majhnih lučk, spominov na vse dosedanje božiče, na človeško bližino, na bližino Boga, v katero skraj ne moremo verjeti.

Da, spomin na dosedanje božiče. Kje že je tisti prvi božič? S peči je opazoval očeta, kako je postavljaj sveto družino v hlevček. Obraz mu je bil ves svetel, ko je s težko roko nad vse nežno položil božjega otroka med Jožefa in Marijo. Božji mir se je kot svetonočni blagoslov zlival skozi na stežaj odprta nebeška vrata. Vsa hiša je bila polna tistega blagoslova. Celo za pečjo ga je bilo čutiti. Kje že je vse to? Čudno, da nekateri spomini oživijo znova in znova. Oživijo v vsej prvotni jasnosti in doživetosti. Desetletja pri tem nič ne pomenijo. Potrkajo na božični večer. Moraš jim odpreti. Njihov dar je vsako leto enak, a vendar vsakokrat nov. Blagoslov luči, miru in blage sreče. In ko ta blagoslov zaneti v duši luč znova porojenega raja, ko vrhovom in globinam duše nakloni neskončno radost neskajljenega miru, takrat je srce do vrha polno blage sreče. Tako do vrha, da si noro zaželiš ob sebi človeka, njegove bližine, da vsakomur izrečeš besede sprave: mir s teboj. In ko to storiš, se v hipu zgodi čudež. Bog sam stopi med te in med ljudi vsega sveta. Povezuje te z njimi in ljudi vsega sveta s teboj. Vse je tako preprosto, tako zelo blizu, tako božično.

Tomaž je še bolj upočasnil korak. Ljudje so ga prehitevali in zadevali obenj. Hiteli so. Mudilo se jim je. Preveč so hiteli, da bi videli blago srečo v Tomaževih očeh in začutili čudežno melodijo, ki je odzvanjala v njegovi duši, ko je neslišno stopal po ulici, polni hrupa in bleščočih luči.

Jože Urbanija

Jaslice dr. Kraljiča v Ilbenstadt

SKOZI STOLETNA VRATA STOPAMO V NOVO TISOČLETJE

Že v Stari zavezi so imela vrata velik simboličen pomen. Ko so Judje živeli v šotorih - na poti v obljubljeni deželo - so v času, ko je Mojzes vstopil v šotor zaveze, vsi stali pri vhodu v svoje šotore (2 Mz 33,8), vse pomembne odločitve in sporočila ljudstvu so bila vedno razglašena pri vhodu v šotor. Pozneje so postala mestna vrata kraj javnega življenja. Tam se je sodilo, tam so bila zborovanja, tam se je trgovalo. Bila pa so še tretja vrata, kjer je potekalo versko življenje. To so bila temeljska vrata. **Priti pred vrata templja je pomenilo približati se Bogu.** Verni Izraelec je vedel, da lahko samo pravični vstopi skozi vrata Gospodova (prim. Ps 118,19).

V Novi zavezi se simbolika vrat še naprej razvija; vrata ne pomenijo samo prostora dogajanja, ampak **prehod v novo resničnost.** Vrata pomenijo vstop v sveto mesto, v božje kraljestvo, v nebeški Jeruzalem, v novo življenje. Kristus je vsem odprl nebeška vrata, ki jih nihče več ne more zapreti. Tudi vesoljna sodba se prikazuje v podobi vrat, na katera bodo trkali in enim se bodo odprla, drugim pa ne: "Ne poznam vas ..." (Mt 25,12).

Tudi v vsakdanjem življenju z vrati izražamo svoja čustva: s trkanjem, zapiranjem - treskanjem, če nekomu vrata zapremo pred nosom, mu pokažemo vrata, ga postavimo pred vrata ali pa nekomu rečemo, da so mu vrata našega doma vedno odprta.

Rimljani so poznali in častili posebno božanstvo vrat in prehodov. To je bil bog Janus, ki je odpiral in zapiral vrata. Imel je dvojni obraz, da je hkrati videl na obe strani vrat in nadzoroval prihode in odhode. Hkrati je gledal noter in ven, naprej in nazaj. Temu božanstvu je bil posvečen tudi prvi mesec leta, ki se še danes po njem imenuje januar.

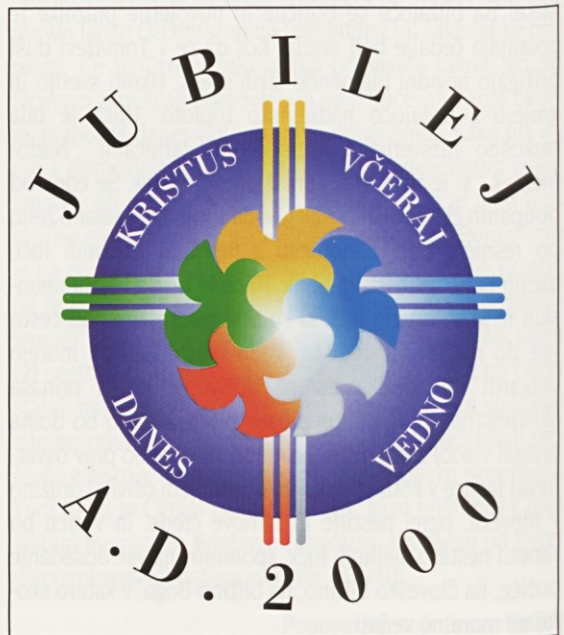
V Rimu so štiri "svetoletna vrata", ki vodijo v štiri rimske bazilike, posvečene Kristusu Odrešeniku (Lateran), Mariji (Marija Snežna), sv. Petru (Vatikan) in sv. Pavlu (zunaj obzidja). Ta štiri sveta vrata simbolizirajo vstopanje v božje kraljestvo skozi "glavna" vrata, ki je Kristus. On pa nam daje še druga vrata, ki prav tako vodijo do njega in po njem k Očetu. To je Marija, ki je pot in podoba Cerkev, sv. Peter, ki predstavlja Cerkev kot ustanovo ("Ti si Peter in na tej skali bom sezidal svojo

Cerkev in vrata podzemlja je ne bodo premagala" Mt 16,17) in sv. Pavel, ki je bil poklican, da ponese evangelij med vsa ljudstva, s čimer pokaže, da smo vsi ljudje poklicani v božje kraljestvo.

Kadar stopiš čez prag svetoletnih vrat katere koli teh bazilik, **te objame lepota svetišča,** skladna in razgibana arhitektura, čudovite slike in kipji, ljudje vseh narodnosti in ras ... Vse to je le skromna podoba tistega, kar nas čaka v nebeškem Jeruzalemu.

"Sveta vrata" pomenijo prag, prehod v novo obdobje. To pomeni, da se oddaljujemo, razhajamo s preteklim in vstopamo v nov svet. Vrata so meja med dvema svetovoma, med sedanjim in prihodnjim. Sveto leto 2000 je milostni prehod Cerkev v novo tisočletje. Ob tem je gotovo treba pogledati tudi nazaj, "očistiti spomin", se spraviti s preteklostjo, v odnosu do Boga in do bližnjega, nato pa **"prestopiti prag upanja"** in nadaljevati pot v novo tisočletje do končnega srečanja s Kristusom Gospodom, ki nam zagotavlja: "Jaz sem pot, resnica in življenje. Nihče ne pride k Očetu drugače kot po meni" (Jn 14,6).

J. Šket

TIHA VODA BREGOVE DERE

Pod površino vzvalovanega življenja, ki so ga jesenske volitve in sestavljanje vladne koalicije do konca razburkale, je skorajda neopazno potekalo močno dogajanje v Cerkvi na Slovenskem. Sinodalno gibanje je doseglo svoj vrh na drugem zasedanju v začetku novembra. V treh dneh so člani in članice sinode ob navzočnosti škofov oblikovali smernice za življenje in delo Cerkve v naslednjih desetletjih.

Pomembna in pereča vprašanja so "sinodalci" obravnavali v luči treh temeljnih odločitev. Prva je **odločitev za človeka**. Sledi **odločitev za družbo solidarnosti**. In nazadnje še **odločitev za novo evangelizacijo**. Papež je v Ljubljani rekel, "da evangelij ni nikoli oznanjen enkrat za vselej: vsaka generacija se mora sama odločiti za Kristusa. Temeljni pomen nove evangelizacije je oznanjati svetu veselo vest razodetja Jezusa Kristusa ter vabilo k spreobrnjenju in veri. (...) Človek, ki se vključi v proces evangelizacije, postopoma spremeni življenje, svoje mišljenje in način bivanja ter sožitja z drugimi" (§ 46-47).

Na sinodi je bilo zaznati tudi veliko skrb za Slovence po svetu in naklonjenosti do njih. Najprej se je to videlo po udeležencih z različnih koncev sveta: videl sem naše Argentine, Nemce, Francoze, Bosance ... **V besedilu je Slovcem po svetu namenjeno več odstavkov, ki z več vidikov poudarjajo potrebo po izboljšanju odnosov, povezav in sodelovanja z njimi, obžalujejo premajhno zavzetost slovenske države zanje, razmišljajo o urenjavi rešitvah, med katerimi je tudi predlog, da bi bil imenovan poseben škof za Slovence po svetu**. Ta "bi moral imeti prvenstveno nalogo organizirati in voditi pas-

torialno službo med izseljenci. Ta je zdaj premalo povezana, temelji na osebnem prizadevanju izseljenskega duhovnika, ki pogosto ostaja brez načrtnega izobraževanja in usposabljanja. Prav temu naj bi v prihodnje posvetili posebno pozornost" (§ 428).

Besedilo tudi ugotavlja, da je med vernimi doma premalo zanimanja za Slovence po svetu, da jih ne poznamo dovolj in da bi mogli zanje storiti več v obojestransko korist. "Odnos do Slovencev po svetu je zaradi polpretekle dobe šele v fazi normalizacije ter novega preverjanja potreb in nalog, čemur bi bilo treba nameniti posebno pozornost in skrb. Znotraj Cerkve v domovini izseljenstvo še vedno nima primerne strokovne podpore, ki bi bila potrebna za spodbujanje zavesti o izseljencih. (...) Slovenski kristjani, zlasti različna združenja, naj bi tvorno sodelovali pri ustvarjanju državne zakonodaje, ki bi varovala pravice Slovencev po svetu, pri spodbujanju priprave nacionalnega programa za vračanje v domovino in organiziranje strokovnih, stanovskih in drugih srečanj izseljencev z različnimi skupinami" (§ 427). **Vsekakor spodbudne misli, s katerimi sinoda nalaga Cerkvi na Slovenskem, da svoje veliko delo med rojaki po svetu še okrepi. To je namreč zdaj mogoče, ko je ne ovira in ne zatira več njej in Slovcem po svetu sovražna komunistična država, čeprav je tudi res, da se država še ni osvobodila vseh predsodkov do vernih ter Slovencev po svetu in se marsikdaj obnaša po starem.**

Sinoda ni hudournik, ki v hipu vse poplavi, poruši in odnese, na koncu pa izgine, ampak je tiha reka, ki nastaja iz številnih potočkov osebne vere in raste v mogočno reko žive vode. Taka tiha voda dere bregove vsega tistega, kar nas ločuje, podira zidove sovraštva in smrti. To je neskončen in življenja poln veletok božje ljubezni in človekoljubnosti, ki se je z Jezusom trajno naselila med nami. V teh adventnih dneh, ko pričakujemo Odrešenika, vas vabim, da se vključite v sinodalno dogajanje tako, da v zakramentih poživate svojo vero, v sodelovanju v župnijskem občestvu pomnožite svojo ljubezen in v tem odpiranju Bogu in ljudem utrdite svoje upanje. Krščansko praznovanje Gospodovega rojstva in obilje božjega blagoslova v letu 2001!

Drago Ocvirk

OLJE

Oljka je značilno sredozemsko drevo. S svojo žilavostjo lahko vzdrži tudi več stoletij. Listi, ki nikoli ne ovenejo, kažejo na gornji strani nežno zeleno barvo, na spodnji pa so srebrnkasti; pri opazovanju oljčne vejice nam pride na misel beseda, ki jo je uporabljal avstrijski pesnik Josef Weinheber: "lunino-srebrno-zelen".

Kratko, debelo deblo se z leti razkolje. Drevo se pomlaja s številnimi koreninskimi poganjki in daje vsako drugo leto bogat sad. Zelenkastočrne sadeže z drevesa stepejo ali stresejo in s koščicami vred zmečkajo s težkimi kamnitimi valji ter nato stisnejo.

Avguštin je nadloge krščanskega življenja primerjal s stiskalnico za olje; iz trpljenja resničnega kristjana se stiska dobro olje in teče v vrč večnega življenja.

Mnogovrstna je tudi uporaba olja. Olje je lajšalo bolečine, zdravilo rane, krepilo utrujene ude, hladilo kožo, dajalo atletom gibčnost za tekmovanje in služilo kot "olje veselja" za maziljenje ob praznikih in obedah. Bole je tudi gorivo za svetilke; spomnimo se svetopisemske prilike o pametnih in nespametnih devicah in na mnoge oljne svetilke, ki so jih našli v katakombah. Poganske religije so pripisovale olju božjo moč; z njim so mazilili kralje, duhovnike, novorojenčke in mrliče. Z venci iz vej divje oljke so okrasili zmagovalce olimpijskih iger.

Prva Mojzesova knjiga (Genesis) poroča, da je Noe iz barke spustil goloba, ki se je vrnil z oljčno vejico v kljunu. Tako je Noe spoznal, da je zemlja po vesoljnem potopu spet primerna za bivanje. V tej zvezi je oljčna vejica simbol miru med človekom in Bogom, med človekom in svetom.

V Stari zavezi so duhovnike, kralje in preroke pa tudi bogočastne predmete mazilili z oljem. Človeka, ki je bil pravičen pred Bogom, so prav tako kot vse ljudstvo primerjali z "bujno oljko lepe oblike".

Kristjani so že zelo zgodaj pod vplivom judovstva in poganstva prevzeli **maziljenje z oljem kot znamenje za podelitev božjega zveličanja.** Tako so mazilili nekdanj in tudi danes na začetku katehumenata (čas priprave na krst), pri krščenju, pri birmi, duhovniškem in škofovskem posvečenju ter pri zakramentu bolniškega maziljenja. **Tudi cerkve, oltarje in druge svete predmete**

mazilijo. Pri krstu in birmi na čelo ali teme maziljeni kristjan prejme delež pri kraljevskem in preroškem Kristusovem duhovniškem dostojanstvu. Vonj olja je znamenje, da kristjan s svojim življenjem v svetu razširja prijeten božji vonj.

Olje katehumenov, bolniško olje in krizmo **posveti škof na veliki četrtek** pri slovesnem bogoslužju ob navzočnosti mnogih duhovnikov. Tako se napolni studenec olja v škofiji za eno leto.

Simbolno govorico olja razume v njeni globini gotovo samo, kdor je eno uro - morda v opoldanski svetlobi - prebil v tihoti v kakšnem oljčnem gaju. Recimo na gričih ob Sieni ali v Dalmaciji ali celo na Oljski gori pri Jeruzalemu. Taka ura bi bila tudi čas razmišljanja o lastnem krstu in birmi ter obnovitvi moči teh zakramentov.

(Iz knjige krškega škofa E. Kapelarija Znamenja)

Ob posvetitvi novega oltarja na Sv. Višarjah je nadškof dr. Perko oltar pomazilil s svetim oljem.

Slovensko svetoletno romanje v Rim

Slovenski kristjani so se množično odzvali vabilu škofov vseh treh slovenskih škofij in se udeležili tridnevnega romarskega srečanja v večnem mestu. 4000 slovenskih romarjev je vidno zaznamovalo osrednjo mestno podobo posebej na krajih romarskih shodov. Na čelu svetoletnemu spravnemu dogodku so stali ordinariji treh škofij s pomožnimi škofi.

Največ romarjev se je udeležilo celotnega romarskega programa, ki je obsegal molitveno in spokorno slavje pri slovesno oblikovani vsakodnevni evharistiji. Prvi dan je obogatila še s popoldanska slovesnost pri Mariji Snežni, kjer smo zapeli litanije Matere božje in jo počastili s prepevanjem njenih pesmi.

Prvi dan je mašno slavje vodil koprski škof msgr. Metod Piriš. V homiliji je spodbujal, naj ne bo kristjanovo sodelovanje v župnijskih skupnostih odmerjeno z ozkostjo srca in duha. Velikodušno naj pristopi vsak k skupnim nalogam tam, kjer zna, zmore in je potreben, kajti Bog gleda na ljubezen, ne na zunanje uspehe.

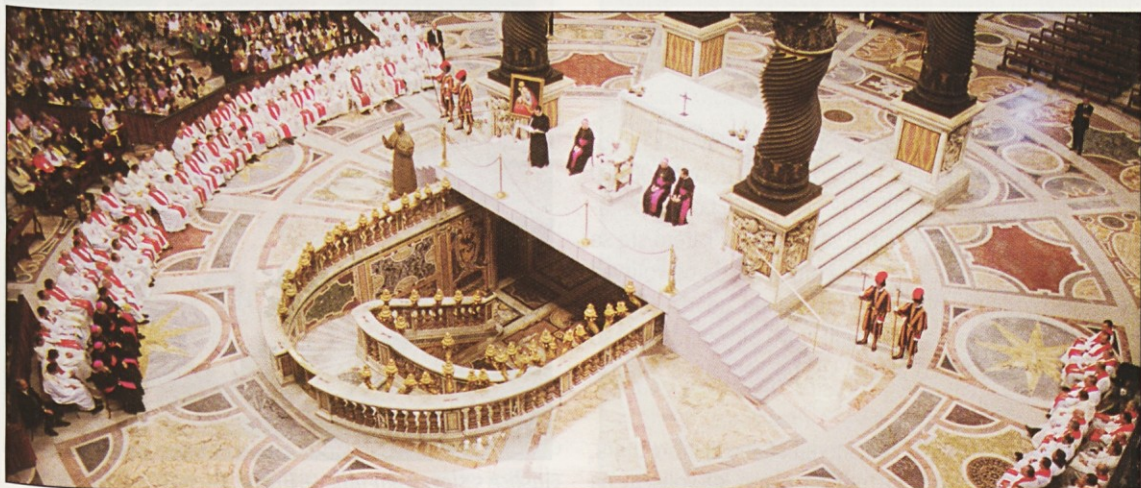
Nadškof je naslednji dan pri sv. Petru v Vatikanu nakazal, kakšno vrednoto gledamo v Cerkvi, ki jo vodi Petrov naslednik in Jezusov namestnik na zemlji. Ta Cerkev nam je zavetje gotovosti, da hodimo v svoji veri pravo pot. Vse preverjanje in preskušanje te vloge in pomena katoliške Cerkve je vedno znova pripeljalo iskrenega človeka, da je pokleknil pred veličino odrešenja in priznal: "Gospod, h komu pojdemo, besede večnega življenja imaš."

Škof dr. Franc Kramberger je tretji dan v cerkvi sv. Pavla nakazal zgodovinsko vlogo Cerkve v velikem hrepenenju kristjanov po edinosti krščanskih Cerkva in o pomenu duha razumevanja med verniki različnih veroizpovedi. V tem prizadevanju je izpostavil blaženega škofa Slomška, ki je zelo živo skrbel za ekumensko zavest med Slovenci.

Višek romanja je bilo srečanje (avdiencia) s svetim očetom v cerkvi sv. Petra. Njegove besede so bile zelo jasno naravnana spodbuda k odgovornim dejanjem v družbi, kakršno imamo. Vsi smo razumeli, da se nič ne spremeni ne v svetu ne pri nas kar samo po sebi. Treba je pogumno nastopiti in izpričati stališče, ki ga imamo verni v družbi zaradi spoznanja Jezusa Kristusa. Jezus nas ni postavil v naš čas, da bi o njem molčali. Po njegovih pričah ga bo spoznaval tudi današnji svet. Razumeli smo, da se ne smemo skrivati za hrbti drugih, ampak moramo pogumno izpostaviti sebe in svoje prepričanje. Takemu ravnanju Gospod zagotavlja vso notranjo podporo milosti.

Svetoletnega romanja v Rim se je udeležila kar lepa skupina slovenskih izseljencev in zdomcev iz Nemčije, dva avtobusa in ena skupina z letalom. Nekateri so potovali tudi v avtobusih iz Slovenije. Posamezniki ali manjše skupinice so prišle tudi iz drugih držav Evrope in sveta. Tako je bilo med 4000 romarji blizu dvesto izseljencev in zdomcev. Devet izseljenskih duhovnikov je dopolnilo število somaševalcev in zastopalo vse ostale, ki se narodnega romanja niso mogli udeležiti.

Janez Pucelj

URADNI IZID VOLITEV 2000

V državni zbor se je uvrstilo osem strank:

Liberalna demokracija Slovenija (LDS) s 36,21 odstotka glasov in 34 poslanskimi mandati;

Socialdemokratska stranka Slovenije (SDS) s 15,80 odstotka in 14 mandati;

Združena lista socialnih demokratov (ZLS) z 12,07 odstotka in 11 mandati;

SLS+SKD Slovenska ljudska stranka z 9,53 odstotka in devet mandati;

Nova Slovenija - Krščanska ljudska stranka (NSi) z 8,76 odstotka in osmimi mandati;

Demokratska stranka upokojencev Slovenije (DeSUS) s 5,16 odstotka in štirimi mandati;

Slovenska nacionalna stranka (SNS) s 4,38 odstotka in štirimi mandati;

Stranka mladih Slovenije (SMS) s 4,33 odstotka volilnega deleža in štirimi poslanskimi sedeži.

Preostala dva mandata sta dobila predstavnika madžarske in italijanske narodne skupnosti.

Na volitvah je od 1.586.695 volilnih upravičencev glasovalo skupaj 1.116.423 volivcev, kar je 70,37 odstotka vseh volivcev, ki so imeli pravico voliti. Za volitve poslancev je bilo oddanih 1.116.218 glasovnic, neveljavnih je bilo 36.938.

V novem državnem zboru bo 12 poslank, ponovno pa je bilo izvoljenih 44 poslancev iztekajočega se mandata.

ZANIMIVO

- Za vse tri desne stranke skupaj je glasovalo komaj 34 odstotkov volivcev, torej komaj dobra tretjina volilnega telesa.

- Največja poraženka volitev je SLS+SKD Slovenska ljudska stranka. Glede na leto 1996 so izgubili dobrih 100.000 glasov. Namesto nekdanjih 28 poslancev jih bodo v parlamentu imeli le še devet, kar je za stranko, v katero sta se SLS in SKD aprila letos združili z ambicijo, da po volitvah postanejo stranka relativne večine, hud udarec. Enako hudo je, da so le za las premagali Novo Slovenijo in da so dobili le dvakrat toliko glasov kot povsem nova Stranka mladih Slovenije.

- Slovenski državljani, ki začasno ali stalno živijo v tujini, so lahko svoj glas oddali tudi na okrog 30 voliščih na

diplomatsko konzularnih predstavništvih. Na slovenskem veleposlaništvu v Buenos Airesu je volilo 969 slovenskih državljanov, od katerih jih je kar 814 glasovalo za Novo Slovenijo - Krščanska ljudska stranko (NSi), sledita pa ji Socialdemokratska stranka Slovenije (SDS) s 100 glasovi in SLS+SKD Slovenska ljudska stranka s 26 glasovi. Preostale stranke so na volišču na tem veleposlaništvu dobile naslednje število glasov: Liberalna demokracija Slovenije (LDS), Združena lista socialnih demokratov (ZLS), Slovenska nacionalna stranka (SNS) in Stranka demokratske akcije Slovenije (SDAS) po tri glasove, Demokratska stranka upokojencev (DeSUS), Demokratska stranka (DS) in Nova stranka (Nova) po dva glasova in po en glas: združeni zeleni, neodvisni kandidat Valter Skok in Komunistična partija Slovenije (GČP).

Skupaj je sicer v Buenos Airesu glasovalo (na volišču ali po pošti) 969 volivcev, vendar je bilo 8 ovojnica neuporabnih. Dve sta bili namreč prazni, v šestih pa so bili namesto glasovnic oglasi.

Podatki so povzeti iz zapisnika volilnega odbora na volišču na omenjenem veleposlaništvu. Volitve na tem veleposlaništvu so potekale v nedeljo, 15. oktobra.

ZAPISALI SO ...

Družina, 43/49, Ivan Štuhec
Čakajoč na volitve na Havajih

Volilna zmaga LDS na tretjih državnozbornih volitvah je tako prepričljiva, da jo lahko opredelimo za sanjsko. K

Jaslice s slovensko idilo – Franc Bregar iz Duisburga

uresničtvi teh sanj pa je poleg strankinega prvaka dr. Drnovška pomagalo kar nekaj srečnih okoliščin, ki jih je seveda stranka znala odlično izkoristiti v svoj prid. V politiki se zgodijo tudi tako neverjetni preobrati, kakor je bil tisti, ki je LDS pomagal na oblast po volitvah 1996, ko je Pucko prestopil iz SKD k LDS in tako omogočil izvolitev Drnovška za mandatarja, sedaj pa je bil nagrajen od volivcev LDS in je zopet v parlamentu. Sodeč po tem primeru, bi lahko rekli, da **v Sloveniji velja pravilo: manj si načelen, bolj si priljubljen.**

Seveda pa po tem načelu ne deluje volilna baza nekdanjih SKD in dela SLS. Veljaki obeh strank so v tem mandatu praktično v celoti izpadli iz igre. To bo za združeno stranko imelo seveda hude posledice in njena prihodnost je popolnoma nepredvidljiva. Lekcija volilnega telesa je tako očitna, da bi človek še isti večer pričakoval jasno priznanje poraza in odstop vodstva. Kdor je malo zaznaval utrip ljudi, je to lahko pričakoval in da je guverner Arhar v takšnih okoliščinah izpostavil svoje cenjeno ime, je nerazumljivo. Iskati krivce za poraz zunaj političnega vodstva nekdanje SKD in SLS je seveda samo še dodaten dokaz, kako slabi strategji so bili ves čas. Res je, da so bile marsikatero okoliščine težke in premišljeno nastavljene s strani političnih nasprotnikov, vendar je lastna modrost tista, na katero se je potrebno zanesti, do nje pa prideš tudi tako, da ljudem, ki ti hočejo dobro, prisluhneš. Res je, da so bili mediji skrajno nenaklonjeni SLS, ko je bila v vladi LDS. Da je SLS "pokasirala" krivdo za razpad koalicije, pa je posledica njene lastne nerodnosti. Tudi dejstvo, da je v primeru večinskega volilnega sistema združena stranka odigrala vlogo, ki jo je, ni samo vprašanje vsebine, ampak načina. Volilna kampanja od tod naprej je bila za LDS kakor čakanje na jesenske volitve na Havajih.

Bajukovi vladi so se od vsega začetka pisali slabi časi, ker se je z njenim nastopom začela volilna kampanja, ki jo je vzel v svoje roke predsednik države in pridno pisal pisma ter bil zaskrbljen nad nekaterimi komentarji. Nekatere kadrovske rešitve in poteze nekaterih ministrov so dajale dovolj netiva za to, da so vlado z vsemi topovi obdelovali, vključno s sindikati, ki že dolgo niso bili tako dejavni kakor zadnje mesece. Si bodo sedaj vzeli dopust? Ker se je Bajuk dobro izvil iz avnojske pasti, je ostala še zadnja past, povezana z Beneško komisijo in razkrivanjem davčnih neplačnikov. Koncentracija je bila zadnji teden izredno velika in zgodil bi se čudež, če ne bi prihajalo do napak, ki pa za Novo Slovenijo niso bile usodne. Verjetno pa so bile usodne za koalicijo Slovenija, ki je izgubila

Miklavž v Herbolzheimu

pomen. Medtem ko sta NSi in SDS imeli odprte vse fronte, tudi znotraj vladne koalicije s SKD+SLS, je LDS lahko brez konfliktov vstopila v volilni finale. Pomladni blok se je tako vedno bolj pogrezal v lastno sprtost, ki je nekakšna stalnica vsa leta.

Za vsak primer se je z veliko propagando in z medijsko učinkovitimi nastopi pojavila Stranka mladih Slovenije, v kateri se je dalo prepoznati študentske funkcionarje, ki

Proti skrunitvi grobišč

Nova slovenska zaveza (NSZ) ob 50-letnici evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin opozarja na nezakonito skrunitev grobišč na Teharjah, kjer je Cinkarna Celje na območju zavarovanega spominskega parka postavila igrišče za golf, in v Kočevskem rogu, kjer je vlada brez soglasja vladne komisije za reševanje vprašanj, povezanih z namembnostjo in ureditvijo grobišč v Kočevskem rogu in drugih tovrstnih grobiščih (komisija za grobišča) in v nasprotju z dosedanjimi načrti ter brez vseh dovoljenj v spomin na povojne žrtve postavila povsem neprimeren "betonski monstrum", so povedali predstavniki NSZ na tiskovni konferenci. Predstavili so tudi knjigi z objavo uradnega popisa po bitih in zamolčanih žrtev vojne in revolucije ter seznamom postavljenih spominskih farnih plošč.

dobro vedo, kako se v Sloveniji živi na račun študentskih servisov, s tem pa na račun študentov, ki si z delom služijo kruh, medtem ko njihovi funkcionarji živijo na veliki nogi od njihovih procentov. Ideološka nevtralnost te stranke je predvolilna vaba, ki bo kmalu razkrita.

Misel iz predvolilnega komentarja za celovško Nedeljo o predvidenem porazu pomladnega bloka se samo potrjuje. "Pomladnim strankam pa bodo ostali razočarani in velikokrat nemočni državljani, s političnimi voditelji, ki so zaigrali veliko iger. Blok, ki je na vseh dosedanjih volitvah dejansko zmagoval, ni pa uspel sestavljati vlade, bo tako pred popolnoma drugačnimi izzivi. Vprašanje pa je, kdo je sposoben v tem primeru še enkrat zbrati dovolj volje za novi začetek in za drugačen način vladanja, kot smo ga vajeni do sedaj."

MAG, 6/44, I. P.

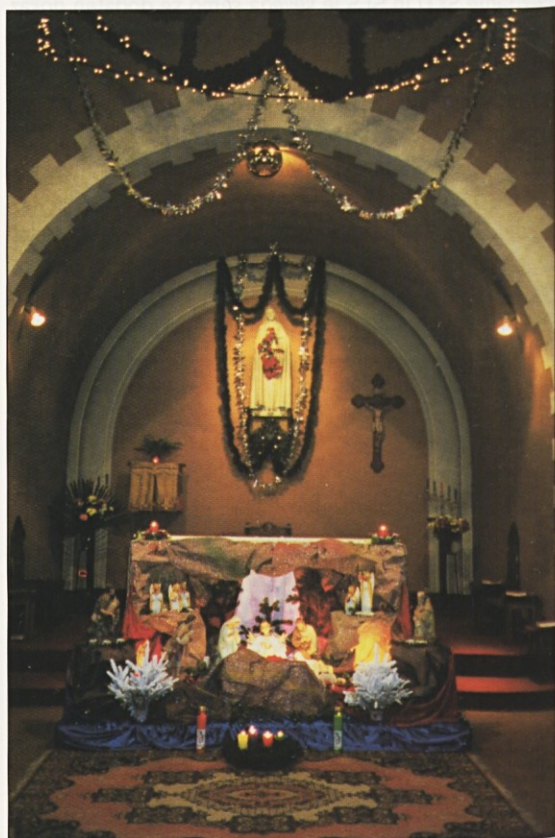
Volilo manj kot pet odstotkov izseljencev

Raziskovalni oddelek državnega zbora je pripravil obsežno poročilo o delu parlamenta v zadnjem mandatnem obdobju (1996-2000), sestavljeno iz treh delov. V splošnem je med drugim predstavljena sestava državnega zbora, delo delovnih teles in mednarodna dejavnost, v posebnem so predstavljene posamezne strokovne službe, tretji del poročila pa sestavljajo priloge, v okviru katerih je prikazano delo parlamentarnih odborov in komisij. Publikacija bo brez prilog izšla tudi v angleškem jeziku, dosegljiva pa bo celo pred interneta. Podobne edicije v državnem zboru načrtujejo tudi v prihodnje, saj bodo omogočile primerjavo med posameznimi parlamentarnimi mandati.

Toda vrnimo se k letošnjim volitvam. Iz številnih pisem in pripomb, ki so jih prejeli na Svetovnem slovenskem kongresu, je moč po mnenju predsednika slovenske konference Danijela Starmana sklepati, da je bila z ustavo zagotovljena volilna pravica slovenskih državljanov, ki živijo v tujini, na letošnjih parlamentarnih volitvah velikokrat kršena. Volilni postopek za slovenske rojake je bil preveč zapleten, zlasti volitve po pošti, bati pa se je, da je bil tak odnos do njih nameren zato, da bi s tem omogočili brezpravno oblikovanje volilnih izidov, meni Starman. Le 4637 oziroma manj kot pet odstotkov od 54 tisoč slovenskih izseljencev je izrabilo svojo volilno pravico, kar je za Starmana dokaz, da matični državi in njeni volilni komisiji za njihove glasove ni bilo kaj prida mar. Prva težava, s katero so se srečali naši rojaki pri volitvah v tujini, je bila zahteva za vpis v poseben volilni imenik. Poleg tega jih je

veliko volilno gradivo po pošti prejelo prepozno ali sploh ne. Tudi zaradi napačnih naslovov, ki so bili izpisani na ovojnica. Priporočeno pismo iz Logatca v Stuttgart je potovalo devetnajst dni, polovica Slovencev v Avstraliji je gradivo prejela prepozno, okoli štiristo Slovencev v Argentini ni moglo glasovati, ker niso prejeli volilnih kart, itd. Veliko težav je bilo pri overitvi volilnih kart, saj so jih na primer uradniki na nemških uradih zavračali, pri notarju pa je bilo treba plačati od 20 do 40 nemških mark.

Po mnenju Boštjana Turka, podpredsednika Svetovnega slovenskega kongresa, je bila odločitev ustavnega sodišča, ki je za pet dni podaljšalo rok za glasovanje po pošti iz tujine, dobra. Pohvalil je možnost glasovanja na diplomatsko-konzularnih predstavništvi. Največja težava za rojake v tujini je oblikovanje stalnega volilnega imenika. Zdaj je namreč treba za vsake volitve pripravljati poseben volilni imenik, kar za izseljence ni najprimernejše. Po mnenju Starmana bi kazalo volilno zakonodajo spremeniti tako, da bi tudi Slovincem v svetu omogočili predčasno glasovanje.

Božič v Parizu

A N G L I J A

LONDON

Čprav smo še v mesecu novembru, ko se po vsem krščanskem svetu spominjamo svojih rajnih, zanje molimo in obiskujemo njihove grobove, se že pripravljamo na advent. December je že skoraj tu - čas dolgih noči in jasnega neba, čas golih vej in prijaznih upov. "Rosite nebesa od zgoraj, oblaki, dežite Pravičnega, odpre naj se zemlja in rodi Zveličarja!" To je vzklik hrepenjenja, značilnega za starozavezno božje ljudstvo. Toda ne moremo mimo tega, da ga to ljudstvo, ki je po njem hrepenelo in ga tako želelo, pozneje ni hotelo sprejeti.

Advent pomeni "slovesen prihod". Na vsak slovesen prihod pa se temeljito in z vso vnemo pripravljamo. Že če se pripravljamo na prihod cenjene in spoštovane osebe, storimo vse, da bi bilo vse v najlepšem redu. Toliko večje hrepenenje, veselje in odgovorna priprava je na Odrašenikov prihod. Zato ni čudno, da so v Janezovem času klicali ljudi k spreobrnjenju z besedami preroka Izaija: "Pripravite v puščavi pot Gospodu, poravnajte v puščavi stezo našemu Bogu! Vsaka dolina naj se vzdigne, vsak hrib in grič naj se pogreze!"

Pri bogoslužju prve adventne nedelje duhovnik kliče: "Gospod, zbudi svojo moč! Pridi!" Advent je čas vnovičnega začetka. Zdi se nam, kot da nam je na novo obljubljeno vse, kar upamo,

Ob zlati poroki Rudija in Eve Lešnik v Rochdaleu

in da bo božič na novo vzpostavil tisto, kar tako pogrešamo. Obžalujemo svoje opustitve in premajhno zavzetost za življenje z Bogom. Začnimo novo cerkveno leto z novim veseljem in upanjem.

Zlata poroka Rudija in Eve Lešnik

V soboto, 19. avgusta, sta dočakala 50. obletnico poroke Rudi in Eva Lešnik iz Haslingdena nad Manchestrom. Poročila sta se pred petdesetimi leti v cerkvi sv. Patrika v Rochdaleu. Rudi je bil rojen v Mariboru, žena Eva pa v sosednji Avstriji, blizu St. Poltna. V zakonu so

se jima rodile hčerke: Kristina, Erika, Rosie in Olga; vse so se s svojimi družinami pridružile praznovanju zlate poroke v prostorih poljskega kluba v Rochdaleu. Najprej je bila v kapeli zahvalna sv. maša, ki jo je daroval naš rojak, duhovnik Peter Kravos; tudi sam je v tistih dneh obhajal 10. obletnico duhovniškega posvečenja ter nove maše. Med zahvalno mašo je g. Peter opravil lep obred ponovitve poročnih obljub naših zlatih jubilarov Rudija in Eve.

Poleg članov družine Lešnik so bili k slovesnosti povabljeni tudi prijatelji

Slovenska nova maša Petra Kravosa v Rochdaleu pred desetimi leti je še vedno v živem spominu slovenskih rojakov iz Velike Britanije.

in predvsem "rochdalski pevci", ki so peli v kapeli in na gostiji v klubski dvorani. Rudi Lešnik je član pevskega zbora vse od nastanka, je izvrsten tenorist in je sodeloval pri skoraj vseh slovenskih prireditvah v Rochdaleu. Njegova žena Eva pa vedno z veseljem pripravi slovenske potice.

Slavje se je nadaljevalo v klubski dvorani z bogato pogostitvijo in v veselem razpoloženju. To je dokazovalo tudi govorjenje, ki se je slišalo med nami ob koncu dneva: "Tak dan mi je pa podaljšal življenje za najmanj pet let."

Rudi in Eva se zahvaljujeta vsem udeležencem za prijetno družbo, voščila, cvetje in številna darila.

Marija Grkman

V imenu slovenske katoliške misije v Londonu in slovenskih rojakov iz Anglije in Walesa, ki Rudija in Evo poznajo ter cenijo, čestitam slavljencema ob zlatem poročnem jubileju in želim veliko božjega blagoslova za ljubo zdravje, srečo in za vse dobro. Na mnogo leta!

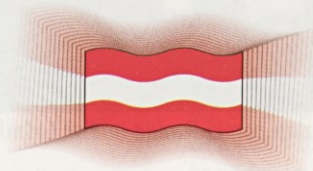
S. Cikanek, župnik

Nabirka za slovenske misijonarje

Nabirka pri sveti maši na misijonski dan (številke navajamo v angleških funtih) 65, Metka Kogoj 100, Marica Biberovič 50, N. N. 50, Janez Prevc 20, Lojze Slana 20, M. Klemenčič 20, N. N. 20, S. Bolčina 10, I. Lavrič 10, S. Štefančič 10, N. N. 10, Sestra Žužek 20, A. Gregorec 10, N. N. 5, M&J Grkman 20, Filip Vidmar 30, Franc Lapanja 40, Franc Sedelšak 20, Ivanka Zajc 15, izkupiček od hrane 11, tombola in srečolov 174. **Skupni**

znesek, namenjen našim misijonarjem v letu 2000, znaša **730 funtov**. Omenjeno vsoto smo izročili patru Lojzetu Podgrajšku, našemu misijonarju v Zambiji, ki se je udeležil letošnjega slovenskega misijonskega dneva v Bedfordu.

Gabrijela Rehberger

A V S T R I J A

DUNAJ

Številne dunajske zgodovinske in kulturne znamenitosti privlačijo turiste z vsega sveta, tudi iz Slovenije. Mnogi pevski zbori iz domovine, ki pridejo na Dunaj, želijo prisostvovati pri slovenski nedeljski sveti maši. V septembru sta nas tako obiskala kar dva.

3. septembra so prišle med nas pevke upokojenke iz Šmartnega

"Starejša dekleta" iz Šmartnega pri Slovenj Gradcu pred oltarjem v cerkvi Srca Jezusovega na Dunaju

pri Slovenj Gradcu. Prepevale naj bi že med mašo, žal pa so zaradi nepredvidenih ovir na poti prispele z zamudo, a vseeno še pravočasno, da so nam po maši zapele nekaj narodnih in ponarodelih pesmi. Z okrepčilom, ki je sledilo v dvorani, smo se skušali pevkam oddolžiti za njihovo lepo petje. Pogostitev sta prevzela in v zadovoljstvo vseh navzočih uspešno izpeljala Ana in Werner Oswald.

Popoldne so si pevke v spremstvu našega in njihovega nekdanjega župnika Tonija Štekla ogledale še nekaj dunajskih znamenitosti.

Že naslednjo nedeljo, 10. 9., nas je obiskal mešani pevski zbor Ciril Silič iz Vrtojbe, zbor z dolgoletno tradicijo. Tudi ta zbor si je ogledal Dunaj, v nedeljo pa so prišli med nas. Med mašo so zapeli nekaj pesmi, po njej pa so se predstavili s koncertom, v katerem so pod taktirko Mojce Sirk zapeli 16 pesmi. Pevski zbor odlikuje izredna pevska kakovost.

Seveda smo tudi njim v dvorani pripravili skromno pogostitev, se z

Slovenska stojnica na Trgu sv. Štefana na Dunaju po maši narodov (Werner, Loni, Ana in Ivanka, Janez v narodni noši se je nekje izgubil)

njimi zadržali v prijetnem pomenu in z njim zapeli nekaj pesmi.

17. septembra smo šli na izlet "v neznano". Žal je šofer avtobusa nehote izdal smer poti, tako da je nagrada za tistega, ki bi uganil, kam se peljemo, odpadla. Peljali smo se na **Sonntagberg**, hrib na Zgornjem Avstrijskem, visok 741 m, kjer so v prejšnjih stoletjih postavili mogočno baročno baziliko, posvečeno troedinemu Bogu. Tja prihajajo romarji z vseh koncev Avstrije in tudi od drugod.

Tam smo imeli sveto mašo, ki jo je v slovenščini daroval župnik Štekl. Zaradi številnih avstrijskih vernikov (bila je namreč redna nedeljska maša) je bilo drugo berilo, očenaš in nekaj mašnikovih nagovorov v nemščini. Peli pa smo seveda slovensko. Po maši smo bili za lepo petje deležni pohval.

Pater Ordner nam je po maši na kratko orisal zgodovino cerkve. Ostalo je še nekaj časa za krajši sprehod okrog cerkve in za razgled po rahlo valoviti pokrajini. V okolici

Seitenstettna smo imeli v zanimivi s helebardami in srednjeveškimi rekviziti okrašeni in lepo urejeni restavraciji kosilo. Sledil je **ogled benediktinskega samostana v Seitenstettnu**. Samostan je bil sezidan v 17. stoletju. Prijazni pater nas je popeljal skozi nekatere prostore tega veličastnega objekta (knjižnica, cerkev, galerija ...).

Po skoraj dveh urah smo se poslovili in krenili proti Dunaju.

Prisrčna zahvala g. župniku za organizacijo izleta in lepo duhovno ter kulturno doživetje!

24. septembra - maša narodov

24. septembra so v Avstriji živeče katoliške skupnosti sodelovale pri maši narodov v dunajski stolnici sv. Štefana. Letošnjo slovesnost je dunajski kardinal König izbral za praznovanje svojega 95. rojstnega dneva. Ta visoki jubilej je želel proslaviti s kristjani različnih narodnosti, ki živijo v Avstriji. S tem je hotel poudariti, da je evharistija osrednji dogodek v življenju vseh kristjanov, ne glede na njihov jezik, kulturo, navade in običa-

je. Medtem ko se v Avstriji večja nestrpnost do tujcev, mu moramo biti hvaležni za to plemenito gesto. Še naprej mu želimo veliko zdravja!

Zaradi kardinalovega praznovanja Slovenci nismo kot vsako leto sodelovali s petjem med mašo, ampak le z eno prošnjo v našem jeziku. Zato pa je bila ponudba na naši stojnici toliko bolj bogata. Poleg več vrst peciva in posebnih namazov smo predstavili tudi kakovostna slovenska vina. Prostovoljne prispevke za dobrote na stojnicah je zbirala Karitas v dobrodelne namene. Po maši smo se kljub hladnemu vremenu še dolgo zabavali ob stojnici s prepevanjem narodnih pesmi in ob dobri domači kapljici.

mag. Andreja Nikolić

V nedeljo, 22. oktobra, smo gostili avstrijske pevce, mešani pevski zbor iz 13. dunajskega okraja. Zbor je hkrati tudi cerkveni pevski zbor. Med nas ga je pripeljal njihov zborovodja Robert Rieder, ki izhaja iz mešanega zakona: mati Marija je Slovenka, oče Rudi pa Avstrijec, ki zelo rad prepeva slovenske pesmi. Vsi trije so bili dolga leta, in delno so še, redni obiskovalci Slovenskega pastoralnega centra. Robert, nadarjen študent glasbe in nekdanji "dunajski deček", prihaja občasno med nas in orgla pri nedeljskih svetih mašah, če mu seveda natrpan koledar to dopušča.

Pevski zbor je prepeval med mašo, po njej pa se je predstavil še s krajšim koncertom, med katerim so zapeli tudi slovensko "Rasti, rasti rožmarin". Lepo in kvalitetno petje je dodatno obogatilo evharistično slavlje in nedeljski dopoldan.

S pevci smo se po maši srečali še v dvorani, kjer smo jim pripravili za-

kusko. Robertovi starši - Marija in Rudi - so poskrbeli za okusno pecivo in sekt, s katerim smo nazdravili pevcem, dirigentu in očetu Rudiju, ki je tega dne praznoval rojstni dan.

Živi rožni venec

Tudi letos je 15 molivcev v mesecu oktobru vsak dan po namenu zmolilo desetko rožnega venca in tako ves mesec pletlo živi rožni venec.

Na praznik vseh svetih smo ob 18. uri zvečer zmolili vse tri dele rožnega venca in se v duhu spominjali vseh naših dragih rajnih.

Bralcem in uredništvu Naše luči želimo dunajski Slovenci lepe, doživete in blagoslovljene božične praznike.

Darja B.

LINZ

"Ne pozabi lepih trenutkov; če jih boš, se ne bodo nikoli več vrnili!" nam naroča Phil Bosmans. Tudi mi se jih radi spominjamo, saj si ob tem napolnimo svojo dušo z veselimi

Slovenci ob "svojem škofu" g. Maximilianu Aichernu

mislimi, ki nam dajo moč živeti zdaj in živeti naprej.

Zadnje nedeljo v septembru smo v Zgornji Avstriji, kot je v navadi, **obhajali "mašo narodov"**, ki jo je daroval škof Maximilian Aichern. Po slovesnosti je sledil kulturni in kulinarčni program pred stolnico.

V drugi polovici oktobra sta svoja rojstna dneva praznovala **Marijana Kerec in njen oče Viktor**, slednji je

dopolnil 70 let. Ob tej priložnosti je izseljenski duhovnik Ludvik Počivavšek v njegovo čast povedal:

"Spoštovani g. Viktor!

Že v enem letu lahko človek veliko doživi, kaj šele v 70 letih! Rojeni ste bili v času, ko je bilo življenje v Evropi zelo razburkano. To je bil čas velike nezaposlenosti in inflacije ter čas druge svetovne vojne, ki je trajala dolga štiri leta.

Sledil je Vaš prihod v Avstrijo, kjer Vas ni čakala rožnata situacija, temveč težko delo in skrb za preživetje družine.

Življenjskim udarcem ste se smelo upirali, svojo trdnost in vero v življenje pa ste dokazali tudi med boleznijo ljube hčerke - zbolela je namreč za meningitisom, ki ji je pustil hude posledice za vse življenje.

Ob svojih otrocih človek ne doživlja le veselih trenutkov, ampak tudi bolečino, zato je v skupnem življenju potrebno veliko potrpljenja, strpnosti in premagovanja, če hočemo živeti v harmoniji, kakršno je Vam ter Vaši

Kulturni program slovenske skupine iz Linza; Ludvik Sadl, Zlatko Ribič, Anton Zore, Antonija Zore in Anica Sadl

Družina Kerec iz Astena: Marijana, Gizela, Viktor, Majda, Viktorija in Markus

ženi Gizeli uspelo ustvariti, saj že tri generacije Vaše družine živijo v razumevanju in ljubezni.

Še posebej ganljivo je, če vnuki v spremstvu svojih starih staršev, ki si zaradi preveč zaposlenih staršev vedno vzamejo čas zanje, redno prihajajo k sveti maši.

Tako velja beseda zahvale tudi za skrbno katoliško vzgojo vnukov. Kajti če mlajši generaciji posredujemo dar vere, lahko upamo, da se bo naučila trdo delati in biti poštena. In to je najboljša dota, ki jo otrok lahko dobi od svojih staršev oziroma starih staršev.

Na koncu Vam, dragi g. Viktor, izrekam zahvalo za zvestobo do slovenske skupnosti v Linzu, ki jo Vi in Vaša družina z bolj ali manj rednim obiskom slovenske maše in našega centra kažeta že vrsto let. Ob Vašem 70. rojstnem dnevu pa Vam želim vse najboljše in naj Vas Bog živi!

V znak naše hvaležnosti in pozornosti pa Vam poklanjamo melodijo:

“Kol'kor kapljic, tol'ko let ...!”

Stanka Bukšek

BELGIJA in NIZOZEMSKA

V našem delu “slovenskega sveta” v zadnjem mesecu ni bilo izrednih dogodkov. Lahko pa rečemo, da je vsakokratna slovenska maša za nas izreden dogodek. Spored rednih slovenskih maš lahko vidimo v naslednjih vrsticah.

HEERLEN

Slovenska maša je **vsako prvo nedeljo ob 8.30 v cerkvi sv. Kornelija** v Heerlerheideu na Nizozemskem. Ta maša je za slovenskega duhovnika in za vse navzoče vedno posebno doživetje, saj dobimo občutek, da smo za trenutek v “stari” domovini. Zakaj? Stranska kapela prostrane cerkve je vedno skoraj polna. Polna pa je tudi cerkev sama, saj ubrani glasovi odličnega slovenskega zbora **Zvon** napolnijo prostor, s čimer uglasijo srca navzočih na tisto “vižo”, ki ugaja našemu posluhu in razpoloženju.

Zanimivo je, da država Nizozemska 1. novembra nima praznika. Zato praznika vseh svetih in spomina rajnih obhajamo v nedeljo prej ali pozneje. Letos je bilo to 29. oktobra. Pri slovenski maši je bilo navzočih 55 ljudi. Zbor Zvon je ganljivo prepeval priložnostne pesmi, po maši pa smo šli skupaj na pokopališče, kjer se vsako leto zberemo ob grobu Antona Robka, zmolimo, zbor pa zapoje še eno pesem.

Zbor Zvon zasluži še posebno pohvalo, ker poje vsak mesec pri slovenski maši. Imajo pa še lepo in hvalevredno navado, da **večkrat na leto naročijo sveto mašo za svoje pokojne člane**, česar pri drugih zborih in društvih doslej še nisem opazil, razen pri društvu sv. Barbare na Nizozemskem. (Morda bi bilo zanimivo vedeti, kako je s tem pri drugih slovenskih zborih v Evropi in po svetu.) Poje tudi na vseh pogrebih Slovencev in za slovenski dan. Lani so obhajali 70-letnico delovanja.

9. decembra 2000 nas bo na letnem praznovanju zbora Zvon v Heerlenu ob svojem prvem pastoralnem obisku v Belgiji in na Nizozemskem obiskal **ŠKOF ALOJZ URAN**, pred dobrim letom izvoljeni narodni ravnatelj za pastoralo Slovencev po svetu.

Slovenska skupnost na Nizozemskem vabi drage rojake iz te dežele in iz bližnje Nemčije **k pravi slovenski polnočnici v zgoraj omenjeno cerkev - točno opolnoči.** Oltarna skupnost iz Eschweilerja, pridite, ne bo vam žal. (Z avtoceste peljite v smeri Heerlen - Noord, Landgraaf, Heerlerheide.)

EISDEN

Sveta maša je vsako drugo nedeljo v mesecu ob 10.45 v zimski kapeli cerkve sv. Barbare. Na veliko noč, na božič in za slovenski dan poje **zbor Slomšek**, drugače je pri maši ljudsko petje. Zbor poje tudi na pogrebih ter ob redkih porokah iz vrst slovenskih potomcev. Oba zbora - Slomšek in Zvon - se udeležujeta mednarodnih nastopov zborov po Evropi. Letos obhaja 40-letnico svojega odličnega delovanja.

Na vse svete smo imeli sveto mašo v prostorih slovenske katoliške misije, kjer smo napolnili prostrani večnamenski prostor. Ob spominu na naše drage rajne so za novo upanje poskrbeli štirje mali Slovenci: David in Boris Mrak ter Aljaž in Domen Kastigar. Zlasti David in Aljaž (rojena v začetku jubilejnega letu 2000) sta s svojim veselim čebljanjem poskrbela za pravo družinsko ozračje. "Še imamo upanje, da Slovenci na tem koncu sveta ne bomo izumrli," je vzkljnila neka gospa.

V petek, 8. decembra, na praznik Marijinega brezmadežnega spočetja, vabimo rojake iz vseh slovenskih društev v Belgiji k sveti maši, ki jo bo ob svojem prvem obisku pri nas vodil **ŠKOF ALOJZ URAN ob 18. uri v prostorih misije.** Sledila bo predstavitev društev in pogovor z g. škofom. Slovenski rojaki in prijatelji Slovencev, prisrčno vabljeni!

V nedeljo, **10. decembra,** bo škof maševal v kapeli cerkve sv. Barbare. Ves čas ga bo spremljal naš dolgoletni prijatelj msgr. Janez Pucelj.

Na božični praznik ste vsi lepo vabljeni k sveti maši ob 10.45 v zimsko kapelo cerkve sv. Barbare. Če kdo meni, da na "tako velik praznik nima časa iti v cerkev, saj mora biti družina skupaj", naj torej pride na sveti večer v Genk ali v Heerlerheide.

GENK

V Genku imamo slovensko **mašo vsako drugo nedeljo ob 9. uri** v italijanski cerkvi na Hoevenzavelu. Navadno imamo ljudsko petje, včasih pa poje zbor Naš dom (ob pomoči nekaterih članov zbora Slomšek), zlasti na velikonočni ponedeljek, na božični večer ter ob

družinskih praznikih in obletnicah. Zbor Naš dom, ki je nekoliko mlajši, se udeležuje tudi srečanj slovenskih zborov.

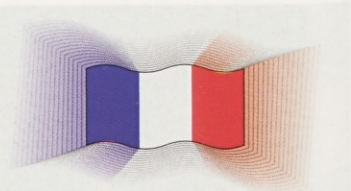
10. decembra bo v Genku maševal naš dragi gost, **škof Uran.** Ob tako pomembnem obisku našega škofa omogočite drug drugemu udeležbo. Če bo potrebno, prosite ali ponudite prevoz. V soboto, 9. decembra, bo verjetno obiskal Naš dom.

Na praznik vseh svetih se je k sveti maši zbralo lepo število rojakov.

Na sveti večer bo sveta maša ob **21. uri.**

Društvo Naš dom vsako leto prireja veselo **vinsko trgatév.** Ta dogodek je bil letos 7. oktobra. Z bogato obložene "brajde" smo uspešno "kradli" grozdje in klobase. Župnik Lojze je bil v zadovoljstvo publike pri tem precej uspešen, s čimer je razveselil kar nekaj pevk iz italijanskega zbora, ki je ta večer prepeval. Šala pač mora biti!

Lojze Rajk

F R A N C I J A

PARIZ

Misijonska nedelja

Oktober se v naravi prepletajo pisani odenki barv. Z njimi nas narava vabi k molitvi rožnega venca. Vse nedelje v mesecu smo se zatekali k Mariji, ko smo v skupnih molitvah pred sveto mašo premišljevali skrivnosti rožnega venca. To so trenutki miru, ljubezni in dobrote.

Na misijonsko nedeljo smo se pri maši **spomnili slovenskih misijonarjev.** Dobro vemo, da molitev in vera brez dobrih del ni učinkovita in ne prodre globoko. Že pred več meseci smo se dogovorili, da bomo to nedeljo izpeljali dobrodelno akcijo, s pomočjo katere bomo obdarili slovenske misijonarje na Madagaskarju. Antonija Šimc se je

Krst Olivierja Pala v Briis sous Bligny

Antonija in Jožef Šimc z novokrščenim Markom Frankom Kalinikom

zelo zavzela za delo in molitev zanje. Po maši smo se zbrali v dvorani slovenskega doma v Châtillonu, kjer je bila pripravljena velika tombola. Na zid sta bili prislonjeni dve kolesi, na mizah pa veliko dobrih darov za vse, ki so kupili tombolske listke. Vsak si je želel dobiti najboljši dobiček, ki so nam jih poklonili francoski trgovci. Med darovi je bilo tudi deset zlatih križcev, uhan in celo prstan. Ciril Valant je klical številke. Po tomboli je bila zakuska, ki jo je pripravila Antonija Šimc in med katero je bilo veliko časa za pogovor. Letos je **misijonska tombola** in pušica malgaškim slovenskim misijonarjem navrgla **7523,20 FF**. Vsem dobrotnikom slovenskega misijona na Madagaskarju naj Bog obilno povrne!

Krst

29. oktobra je bil v župniji Villennes po maši sprejet v družino božjih otrok **Kevin Cherrier-Slavič** iz Poissyja. Ponosni starši, Luc Cherrier in Aleksandra Slavič, in botra Ciril Slavič in A. Claire Rochette so pazljivo sledili obredu ob navzočnosti

starih staršev in mnogo družinskih prijateljev slovenskega ter francoskega porekla. Ob tem sem razmišljal, kako lepo je, če kristjani sodelujejo in se na sprejem novega člana v cerkveno občestvo dobro pripravijo. Tako krst otroka ni samo formalni sprejem v Cerkev, ampak tudi globoko in pristno sodelovanje in molitev, ki jo vsebuje liturgični obred. Med krstom smo peli

Poročila sta se Ingrid Penko in Arnaud Radigue.

Novokrščenec Mark Frank Kalinik s svojo mamo

slovenske verske pesmi pod vodstvom starega očeta Marjana Slaviča.

Mladi družini iskrene čestitke za krst malega Kevina. Naj ga Bog obdaruje z modrostjo in božjim blagoslovom!

Duhovnik slikar Marko Rupnik v Troyesu in Parizu

30. oktobra se je pod pokroviteljstvom troyskega škofa Marka Stangerja francoskim vernikom predstavil g. Marko Rupnik s temo: Prvo umetniško in teološko delo, ustvarjeno v Vatikanu po Sikstinski kapeli. Kapela se imenuje Mati Odrješena. V uvodnih besedah je troyski škof orisal delo Marka Rupnika in sodelavec kot meditativni uspeh sedanjega časa in izziv duhovne veličine sedanjemu svetu. V mozaiku se prepletata skrivnost Kristusove veličine in Marijine odrešilne dejavnosti. G. Rupnik je z diapozitivi orisal nastajanje tega velikega umetniškega dela v Vatikanu. Njegova umetniška duša, povezana s svetopisemskimi odrešilnimi deli, je navduševala številne poslušalce v

Marijini kapeli v Troyesu. Na koncu bogatega in doživetega umetniškega pričevanja so ugotovljali: "Pravi umetnik je rojen samo eden v stoletju!" Ta večer je bil g. Marko v Franciji ambasador slovenskega naroda in umetnik, ki je združil tradicijo s sodobno umetnostjo. Drugega novejembra se je predstavil še v Parizu. G. Marko, hvala za tvoje umetniško pričevanje.

MÉRICOURT

Blagoslovitev grobov

V novembru se radi spominjamo in molimo za naše verne rajne, se zbiramo na pokopališčih in blagoslovljamo grobove. Na severu Francije se naši rojaki v lepem številu zbirajo ob grobovih sorodnikov tudi v slabem in vetrovnem vremenu. To je res lep običaj, da se po dnevu vseh svetih radi zatekajo k lepo okrašenim grobovom svojih sorodnikov. Grobove na štirinajstih pokopališčih sem blagoslovljal dva dni in vsakokrat so me spremljali svojci pokojnih. To ni samo spomin na vse verne rajne, ampak iz hladnih grobov izvira globoka vera v večno življenje. Neka starejša ženica mi je rekla: "Gospod, če ne bi bilo vere v večno življenje, bi bilo res žalostno na svetu. Tako imamo upanje na ponovno srečanje pri Bogu z našimi pokojniki. Ali ni lepo biti kristjan? To je res upanje vstajenja!"

Birma in posvetitev novega oltarja v Méricourtu

Na praznik sv. Barbare, 4. decembra, bo v kapeli sv. Barbare v Méricourtu ob 10. uri sveta birma in posvetitev novega oltarja. Birmo in posvetitev oltarja bo opravil g. škof Alojz Uran,

narodni delegat za Slovence po svetu. Vabljeni!

Božičnica

Polnočnica bo 24. 12. ob 17. uri. Vabljeni!

Silvester Česnik

FREYMING - MERLEBACH

Ko sem zadnjič poročala z našega območja, so novice govorile še o pomladanskem času. Zdaj pa so za nami že poletni počitniški meseci in letni čas se krepko nagiba h koncu leta. Narava se je že odela v čudovite odtenke barv in se uklonila jesenskem času.

Poletni meseci, čeprav letos precej muhasti, so nam zapustili lepe spomine, tako da jih z veseljem podoživljam. Omeniti moram **turnejo po Sloveniji** v začetku julija. Marsikateri bralec Naše luči bo podoživljal z nami to enkratno doživetje. Lahko rečem, da Slovenci po rodu poznamo Slovenijo, toda

premalo poznamo njene neštete kotičke, ki so vredni odkritja.

Odpotovali smo 2. julija. Potovanje je bilo naporno, toda zelo bogato, tako z odkritji kot s kulturnimi in študijskimi dogodki. V organizaciji slovenskih šol iz Freyming-Merlebacha in Aumetza sta ga vodila župnik Kamin in gospa Hero.

Prvi dan smo si ogledali znamenitosti Bleda, Čebelarski muzej v Radovljici ter obiskali Marijino svetišče BREZJE, kjer smo Mariji priporočili naše potovanje.

Naslednja dva dneva smo v Ljubljani odkrivali dela arhitekta Plečnika, tega velikega moža in edinstvenega umetnika. Vse nas je prisrčno razveselil sprejem pri nadškofu FRANCU RODETU v škofijskem domu; marsikdo izmed turistov je bil presenečen nad njegovo pristno francoščino in njegovimi toplimi sprejemnimi besedami.

Vsak dan nam je prinesel nova odkritja. Velika planina, ki se dviga v Kamniških Alpah in njen čudoviti razgled tja do Julijcev! Ta dan je bil

Odrasli dopolnilne šole slovenskega pouka iz F. Merlebacha in Aumetza na dan piknika v vinskih gorica v Gradišču pri Trebnjem

JANUAR

1. P NOVO LETO;
2. T Bazilij Vel., Gregor Nac.;
3. S Genovefa
4. Č Angela
5. P Simeon
6. S Sv. trije kralji
7. N JEZUSOV KRST
8. P Severin
9. T Julijan
10. S Viljem
11. Č Pavlin Oglejski
12. P Tatjana
13. S Hilarij
14. N 2. NAV. Srečko
15. P Pavel, puščavnik
16. T Marcel
17. S Anton (Zvonko), puščavnik
18. Č Marjeta
19. P Knut
20. S Boštjan
21. N 3.N., Neža
22. P Vincenc
23. T Ildefonz
24. S Frančišek Sal.
25. Č Pavel
26. P Timotej, Tit
27. S Angela Merici
28. N 4. NAV., Tomaž Akv.
29. P Valerij
30. T Martina
31. S Janez Bosco

FEBRUAR

1. Č Brigita Irska
2. P Svečnica
3. S Blaž
4. N 5. NAV., Andrej Corsini
5. P Agata
6. T Ljubo
7. S Nivard
8. Č Prešernov dan
9. P Apolonija
10. S Sholastika
11. N 6. NAV., Lurška M.B.
12. P Evalija
13. T Katarina
14. S Valentin
15. Č Jordan
16. P Julijana
17. S Frančišek Clet.
18. N 7. N., Simeon Jer.
19. P Konrad
20. T Sadot
21. S Peter Damiani
22. Č Marjeta
23. P Polikarp
24. S Matija
25. N 8.N., Valburga
26. P Matilda
27. T Gabrijel
28. S †† Pepelnica

MAREC

1. Č Albin
2. P Neža Praška
3. S Kunigunda
4. N 1. POSTNA
5. P Evzebij
6. T Fridolin
7. S Perpetua in Felicita
8. Č Janez od Boga
9. P †† Frančiška Rim.
10. S 40 mučencev - kvatre
11. N 2. POSTNA
12. P Doroteja
13. T Kristina
14. S Matilda
15. Č Klemen Dvorak
16. P † Hilarij, Tacijan
17. S Patrik
18. N 3. POSTNA
19. P Jožef
20. T Klavdija
21. S Nikolaj
22. Č Lea
23. P † Turibij
24. S Gospodovo oznanjenje
25. N 4. POSTNA
26. P Evgenija
27. T Rupert Salz.
28. S Bojan
29. Č Bertold
30. P † Amadej
31. S Modest

APRIL

1. N 5. POSTNA(TIHA)
2. P Frančišek
3. T Rihard
4. S Izidor
5. Č Vincenc Ferrer
6. P † Irenej
7. S Janez de la Salle
8. N CVETNA NEDELJA
9. P Marija Klopajeva
10. T Ezekijel
11. S Stanislav
12. Č Vel. četrtrek
13. P †† Vel. Petek
14. S Vel. Sobota
15. N VELIKA NOČ
16. P Vel. ponedeljek
17. T Rudolf
18. S Apolonij
19. Č Leon
20. P Hilda
21. S Anzelm
22. N BELA NEDELJA
23. P Jurij
24. T Fidel
25. S Marko
26. Č Pashazij
27. P Cita, Dan upora
28. S Peter Chanel
29. N 3.VEL., Katarina Sien
30. P Pij V.

MAJ

1. T Jožef Delavec (2)
2. S Atanazij
3. Č Filip in Jakob
4. P Florijan
5. S Angel
6. N 4. VEL., Dominik S
7. P Gizela
8. T Viktor Milanski
9. S Pahomij
10. Č Antonin
11. P Sigismund (Žiga)
12. S Leopold Mandič
13. N 5. VEL., Servacij
14. P Bonifacij
15. T Zofija (Sonja)
16. S Janez Nepomuk
17. Č Jošt
18. P Janez
19. S Ivo
20. N 6.VEL., Bernardin
21. P Krispin
22. T Renata
23. S Dezider - prošnji dan
24. Č Vnebohod(Marija Pom.)
25. P Urban
26. S Filip
27. N 7. VEL., Avguštin Cant.
28. P Bernard
29. T Maksim
30. S Kancijan
31. Č Obiskanje D.M.

JUNIJ

1. P Justin
2. S Marcelin
3. N BINKOŠTI
4. P Marija, Mati Cerkve
5. T Bonifacij
6. S Norbert
7. Č Robert
8. P Bernard
9. S Primož in Felicijan - kvatre
10. N SVETA TROJICA
11. P Barnaba
12. T Janez Fakundski
13. S Anton Padovan.
14. Č TELOVO
15. P Vid
16. S Frančišek Regis
17. N 11.N., Gregor Barb.
18. P Marko in Marcelijan
19. T Romuald
20. S Silverij
21. Č Alojzij
22. P SRCE JEZUSOVO
23. S Srce Marijino
24. N ROJSTVO J. KRST.
25. P Viljem, Dan drž.
26. T Vigilij (Stojan)
27. S Ema Krška
28. Č Irenej
29. P PETER IN PAVEL
30. S Emilijana

NAŠA LUČ

mesečnik
za Slovence
po svetu

2001

Ptujskogorska
Marija,
prosi za nas.

JULIJ

1. N 13. NAV, Estera
2. P Oton
3. T Tomaž ap.
4. S Urh
5. Č CIRIL in METOD
6. P Marija Goretti
7. S Izaija
8. N 14. NAV., Kilijan
9. P Veronika
10. T Amalija(Ljuba)
11. S Benedikt
12. Č Mohor in Fortunat
13. P Henrik
14. S Kamil
15. N 15. NAV., Bonaventura
16. P Kar. Mati božja
17. T Aleš
18. S Friderik
19. Č Arsen
20. P Marjeta Ant.
21. S Lovrenc
22. N 16. N., Kristofova nedelja
23. P Brigita
24. T Kristof
25. S Jakob ap.
26. Č Joahim in Ana
27. P Gorazd
28. S Viktor
29. N 17. N., Marta
30. P Peter Krizolog
31. T Ignacij Loj.

AVGUST

1. S Alfonz L.
2. Č Porciunkula
3. P Lidija
4. S Janez V.
5. N 18. N., Marija Snežna
6. P JEZUSOVA SPREM.
7. T Kajetan
8. S Dominik
9. Č Jaroslav
10. P Lovrenc
11. S Klara
12. N 19. N., Evplij
13. P Poncijan
14. T Maksimilijan
15. S M. VNEBOVZETJE
16. Č Rok
17. P Hijacint
18. S Helena
19. N 20. N., Janez Eudes
20. P Bernard
21. T Pij X.
22. S Marija Kraljica
23. Č Roza
24. P Jernej
25. S Ludvik
26. N 21. N., Ivana
27. P Monika
28. T Avguštin
29. S M. Janeza Krst.
30. Č Feliks
31. P Rajmund

SEPTEMBER

1. S Egidij
2. N 22. N., ANGELSKA
3. P Gregor Vel.
4. T Rozalija
5. S Lovrenc Gju.
6. Č Petronij
7. P Regina
8. S MARIJINO ROJS.
9. N 23. N., Peter Kl.
10. P Nikolaj Tolentinski
11. T Prot in Hijacint
12. S Gvido
13. Č Janez Zlat.
14. P Pov. Sv. Križa
15. S Žalostna M.B. - kvatre
16. N 24. N., Kornelij
17. P Robert B.
18. T Jožef Kupertin
19. S Januarius
20. Č Svetlana
21. P Matej ap.
22. S Tomaž Vilanov.
23. N 25. N., Paternij
24. P A.M. Slomšek
25. T Sergij
26. S Kozma in Damijan
27. Č Vincenc Pav.
28. P Venčeslav
29. S Mihael, Gabrijel, Rafael
30. N 26. N., Hieronim

OKTOBER

1. P Terezija DJ
2. T Angeli varuhi
3. S Evald
4. Č Frančišek Asiški
5. P Marcelin
6. S Bruno
7. N 27. N., ROŽNOVEN.
8. P Demetrij
9. T Dioniz
10. S Florencij
11. Č Emilijan
12. P Maksimilijan
13. S Fatimska M.B.
14. N 28. N., Kalist
15. S Terezija
16. T Hedvika
17. S Ignacij Ant.
18. Č Luka
19. P Pavel od Križa
20. S Irena
21. N 29. N., MISIJONSKA
22. P Marija Saloma
23. T Janez Kapistran
24. S Anton M. Claret
25. Č Krizant
26. P Lucijan
27. S Sabina
28. N 30. N., Simon in Juda Tadej
29. P Narcis
30. T Marcel
31. S Volbenk, dan refor.

NOVEMBER

1. Č VSI SVETI
2. P VERNI RAJNI
3. S Viktorin Ptuj.
4. N 31. N., ZAHVALNA
5. P Zaharija in Elizabeta
6. T Lenart
7. S Engelbert
8. Č Bogomir
9. P Božidar
10. S Leon Veliki
11. N 32. N., Martin
12. P Jozafat
13. T Stanislav K.
14. S Nikola Tavelič
15. Č Albert V.
16. P Marjeta
17. S Elizabeta Ogr.
18. N 33. N., Abdija
19. P Narsej
20. T Edmund
21. S Darovanje D.M.
22. Č Cecilija
23. P Klemen
24. S Cvetka
25. N KRISTUS KRALJ VES.
26. P Leonard
27. T Virgil
28. S Eberhard
29. Č Saturnin
30. P Andrej

DECEMBER

1. S Eligij
2. N 1. ADV., Bibijana
3. P Frančišek Ksaverij
4. T Barbara
5. S Saba
6. Č Miklavž
7. P Ambrož
8. S BREZMADEŽNA
9. N 2. ADV., Valerija
10. P Melkijad
11. T Damaz
12. S Ivana
13. Č Lucija
14. P Janez od Kr.
15. S Kristina
16. N 3. ADV., Albina
17. P Lazar
18. T Teotim in Bazilijan
19. S Urban
20. Č Evgen
21. P Peter Kanizij
22. S Demetrij - kvatre
23. N 4. ADV., Janez
24. P Sv. večer, Adam in Eva
25. T BOŽIČ
26. S Štefan, Dan sam.
27. Č Janez evang.
28. P Nedožni otroci
29. S Tomaž Becket
30. N SV. DRUŽINA, Roger
31. P Silvester

Slovenska skupnost iz Merlebacha in Aumetza je pozdravila ljubljanskega nadškofa.

zares popoln v vseh primerih. Pri kapelici Marije Snežne smo bili tudi pri sveti maši, pri kateri sta poleg župnika Kamina somaševala še dva duhovnika. Pri njej so prepevali mladi, kar je čudovito povzdignilo obred in poglobilo duhovna čustva. Eden izmed duhovnikov je tako povzel naša občutja: "Poglejte naokrog, ali ni to raj na zemlji."

Naslednji dan nas je pot vodila do Škocjanskih jam, pravega podzemskega odkritja. Škocjanske jame so zaradi edinstvene naravne in kulturne dediščine že od leta 1986 vpisane v seznam svetovne dediščine pri UNESCO.

Prišli smo do skrajnega rta obale, mesta Pirana, do kopske stolnice, zaprtega rudnika živega srebra v Idriji, kjer smo si ogledali Antonijev rov, prezrli pa nismo niti muzeja idrijskih čipk, ki slavijo daleč po svetu.

V nedeljo, 9. julija, smo se odpravili po Dolenjski. Na Gradišču pri Trebnjem smo imeli piknik. Tja rad prihaja g. Kamin, saj ga tu sprejme

košček domačega krova. Razpoloženje tega dne je preplavilo zadovoljstvo in veselje. Dan smo sklenili s sveto mašo na prostem; obsijani z močnimi sončnimi žarki smo slavili Boga za tako čudovito doživeti dan. Pri maši se nam je pridružilo veliko domačinov, tako da je bila kapela premajhna. Marijina pesem se je razlegala daleč po dolenskih goricah.

Naše potovanje smo končali z ogledom Bele krajine, kjer smo obiskali gospo Cvitkovičevo v Adlešičih. Slavi kot zadnja tkalka lanenega prediva v Sloveniji. Pri njej modernizacija še ni preplavila in vzela lepote in spretnosti ročnega dela. S ponosom nam je pokazala vse svoje umetnine, ki slavijo tudi onkraj meja.

Župniku Kaminu in gospe Hero čestitam za tako lepo organizirano potovanje.

Ob ljudskem septembrskem prazniku, praznovali smo ga 2. in 3. septembra, nas je obiskala folklorna skupina Škofja Loka iz Slovenije. Med nas so prinesli mladostno vedrino. S svojimi plesi so prikazali srca

Predsednik društva Jadran g. Jože Zdravič z župnikom Jožetom Kaminom v Strassbourgu

slovenskih pokrajin, tako da smo lepo in globoko doživeli ta naš praznik v jubilejnem letu. Voditelju Marku Krajniku in vsej skupini čestitamo za odlično odigrane ples. Pogumno naprej in veliko uspeha v prihodnosti jim želimo.

Dragi bralci, v predzadnji št. Naše luči ste opazili sliko **pokojnega Franca Kosca**. Vsemogočni ga je letos februarja poklical k sebi v 95. letu starosti. Pokojni je bil rojen 20. novembra 1905. Vsi, ki smo ga poznali, se ga spominjamo s hvaležnostjo in spoštovanjem. 50 let je bil cerkveni pevec pri cerkvenem zboru Mrg. Grimsa; s svojim lepim basom je slavil Boga. Bil je tudi ustanovitelj društva Triglav in dolga leta njegov predsednik. Dejavni je bil tudi v Društvu prijateljev Slovenske katoliške misije in njegov najstarejši član.

Zadnja leta svojega življenja je živel pri hčerki Ivanki v Metzingu. Z možem Ljubom sta ga negovala in mu z ljubeznijo vedno stala ob strani. Za vse, kar je g. Kosec storil

dobrega v prid slovenski skupnosti in Cerkvi, naj mu bo Bog dober plačnik.

V kapeli sv. Jožefa je vsako nedeljo svete maša ob 10. uri. Celodnevna srečanja se nadaljujejo. Enkrat mesečno se zberemo, da negujemo medsebojne vezi in slovensko besedo.

V nedeljo, **3. decembra**, nas bo obiskal **sv. Miklavž**. Na to nedeljo bomo prižgali prvo adventno svečo, ki bo naznanila, da smo stopili v čas priprave na božične praznike.

Na sveti večer bo POLNOČNICA ob 20. uri v kapeli sv. Jožefa v Merlebachu.

Vsem Slovencem doma in po svetu želim v imenu Društva prijateljev Slovenske katoliške misije VESELE IN BLAGOSLOVLJENE BOŽIČNE PRAZNIKE.

Da bi vsem novorojeno Dete iz svete skrivnostne noči podelilo blagoslov, da bi ljubezen in notranja sreča dosegla srca vseh žalostnih in zapuščenih. Vsem želim, da bi pogumno in veselo prestopili v tretje tisočletje.

Jožica Curk

Ciril Furlana iz Saint-Laurent-du-Vara (Nica) je Bog poklical s tega sveta.

JUŽNA FRANCIJA

NICA

V starosti 78 let je 28. oktobra zatisnil oči naš rojak **Ciril Furlan**.

Ciril je prišel v Francijo leta 1957 in se nastanil najprej v Nici, pozneje pa v sosednjem kraju St. Laurent du Var, kjer si je z družino uredil lep dom. Z ženo Darinko sta imela dve hčeri.

Pred desetimi leti je imel Ciril nesrečo, po kateri se je njegovo zdravje vidno slabšalo in končno je postal popolnoma negiben. Ves ta čas je s

požrtvovalno ljubeznijo zanj skrbela njegova žena.

Ob pogrebem obredu, ki ga je na dan pred praznikom vseh svetih opravil slovenski duhovnik David, se je videlo, da je bil rajni močno priljubljen med rojaki. Slišati je bilo precej pričevanj o dobrotah, ki jih je rajni Ciril izkazoval, komur je le mogel.

Vsi, ki smo rajnega poznali in cenili, izrekamo družini svojo podporo in obljubljamol molitveni spomin.

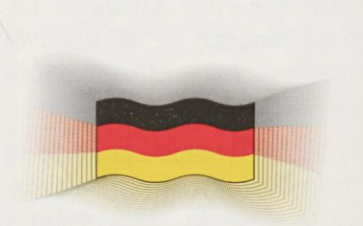
Žalostni novici pa pridružujemo še eno veselo. V domu družine Furlan se je staršema Alainu in Danielli rodilo **ljubko dekletce Beatrice**. Srečna starša sta se kmalu po prihodu novorojenke potrudila, da bi hčerki omogočila prejeti tudi največji dar - življenje božjega otroka. Tako je Beatrice prejela zakrament svetega krsta 15. oktobra v cerkvi Notre Dame du Port (pristaniška Mati božja). Novokrščenci želimo, naj ob varstvu nebeške Matere Marije srečno zapluje v življenje po veri.

Vse dobro vam želi vaš duhovnik

David

Beatrice Furlan, prvorojenka srečnih staršev Alaina in Danielle iz Nice, je prejela zakrament svetega krsta.

N E M Č I J A

BERLIN

Obiski iz domovine

Od 13. do 15. oktobra so v Berlinu gostovali **člani pevskega zbora Kulturnometniškega društva Ljubec**

Na slovenskem veleposlaništvu v Berlinu radi pokažejo prostore in predstavijo delo vsem gostom iz Slovenije.

na, kvintet Shalom in narodnozabavni ansambel Sedmi raj. V soboto zvečer so kot gostje Društva Slovenija nastopili na tradicionalni prireditvi vinska trgatev 2000. Prireditve je zelo lepo uspela.

V nedeljo, 15. oktobra, so gostje iz Slovenije prišli tudi v našo župnijo in peli med sveto mašo, po njej pa imeli kratek koncert. Z njimi je bil tudi njihov župnik Alojz Kostanjšek, ki je daroval sveto mašo. Kljub zgodnji uri se je zbralo veliko ljudi in vsi so uživali ob domači pesmi in besedi. Po maši smo goste povabili v naše skupne prostore ter se z njimi poveselili. Zelo smo jim hvaležni za vse, s čimer so nas obogatili. Skupna prireditev je spet pokazala na potrebo po povezanosti na kulturnem, zabavnem in duhovnem področju.

V soboto, 14. oktobra, so nas obiskali člani Geodetskega društva iz Celja in si z zanimanjem ogledali čudovito cerkev sv. Elizabete. Še bolj so bili presenečeni, ko jim je župnik Dori povedal, da je naša cerkev geocenter Berlina. Po ogledu jim je pokazal, kako so naše orgle glasne in kako

lepo zvenijo. Bili so navdušeni. Gospoda Dori in s tem vso župnijo so presenetili z zadnjo izdajo knjige Lepote Slovenije ter pršutom in vinom - oboje bomo z veseljem porabili na naši jesenski prireditvi. Z njimi smo se še dolgo v noč zadržali v prijetnem pogovoru in pesmi.

Kvintet Dori četrti v Evropi

Isto soboto, 14. oktobra, smo se zelo razveselili novice o velikem uspehu kvinteta Dori. Na Južnem Tirolskem, v osrčju Dolomitov, je bil 13. oktobra v znanem italijanskem zdraviliškem mestu Merano 8. mednarodni festival narodnozabavne glasbe za veliko nagrado Suedtiroler Grand Prix 2000.

Od 300 ansamblov in solistov iz vse Evrope se jih je po predhodnih kvalifikacijah le 28 uvrstilo v polfinale. Izmed njih je na polfinalnem nastopu v Nemčiji strokovna žirija izbrala 18 najboljših, ki so se v petek potegovali za prestižno nagrado. Med finalisti so bili glasbeniki iz Italije - Južna Tirolska, Nemčije, Avstrije, Nizozemske, Francije, vse ovire pa je kot edini slovenski predstavnik uspešno premagal tudi kvin-

tet Dori iz Rimskih Toplic, ki se je s skladbo Naj poje ti moja trobenta, napisala sta jo Oto Pestner in Dare Hering, prepričljivo uvrstil v finale in na koncu v hudi konkurenci zasedel odlično četrto mesto.

To je velikanski uspeh za mlade glasbenike, kajti nastop je ocenjevala strokovna žirija, sestavljena iz priznanih mednarodnih glasbenikov. Treba je povedati, da je nastop potekal v živo. Poleg instrumentalistov sta se kot pevca solista še posebej izpostavila 16-letni Marko Razboršek in Anti Gubenšek, ki sta pokazala svoje glasovne in jezikovne kvalitete tudi v hudi mednarodni konkurenci. Kot vsi ostali je tudi kvintet Dori prepeval v nemškem jeziku; v nemščini nosi skladba naslov "Jetzt spiel ich auf meiner Trompete".

Na tekmovanju sta jih spremljala Slovenka Justina in njen mož Hans Kucera iz Sindelfingena v Nemčiji, ki skrbita za njihovo promocijo v tujini. Z njima je prišlo nekaj Slovencev iz okolice Stuttgarta, njihov nastop so si v živo ogledali tudi prijatelji iz Laškega, ki so prav za to priložnost organizirali izlet. Čeprav je bil petek, pa še trinajstega - bila je polna luna in po Italiji strašne poplave - jim nič ni vzelo dobre volje, kajti želeli so podpreti svoje fante. Z njimi je bil tudi župan občine Laško Jože Rajh z ženo Joži. Čepice ter zastavice z napisi kvintet Dori na glavah in v rokah slovenskih navijačev so poživile razpoloženje v dvorani, po končani prireditvi pa se je pred čudovito Kursaal (zdraviliško dvorano) v Meranu še dolgo v noč oglašalo skandiranje: "Dori, Dori ..." in "Kdor ne skače, ni Slovenec ..." Skupaj s člani kvinteta so zapeli Avsenikovo:

“Slovenija, od kod lepote tvoje ...”; pritegnili so tudi številni tujci.

Nastop kvinteta Dori ni ostal neopažen in njihovo četrto mesto na veliki nagradi Evrope je po zmagi na tekmovalju TV Slovenija za slovensko polko-valček 2000, ki so si jo priborili s polko Avto moj ne ve, zagotovo uspeh, ki jim bo dal dodatne volje in moči. Pesem, s katero so nastopili v Meranu, je skupaj s finalnimi skladbami že mogoče poslušati na zgoščenki, ki so jo izdali organizatorji. Kvintet Dori tudi sicer pridno dela in te dni bo v domovini izšla njihova druga samostojna zgoščanka, ki jo bodo predstavili 24. novembra 2000 v dvorani Tri lilije v Laškem na prireditvi Dorijev večer, kjer bodo nastopili s številnimi glasbenimi gosti in presenečenji. Med njimi bodo tudi glasbeni in drugi gostje iz Berlina in okolice Stuttgarta.

Odšel je Jožef Weber

Globoko pretreseni smo sprejeli novico, da je **Gospodar življenja poklical k sebi našega farana Jožefa Webra**. Rodil se je 31. 3. 1945, v nedeljo, 15. 10. 2000 pa je v krogu svojih najdražjih za vedno za-

Pokojni Jožef Weber

prl svoje trudne oči. Zahrbtna bolezen mu je iz dneva v dan povzročala trpljenje, a jo je vdano prenašal. Govoril je, da si želi dočakati dan, ko bo njegov sin Sebastijan dopolnil 18 let in opravil šoferski izpit, potem bo lahko v miru za večno zaspal. Ta želja se mu je izpolnila. Kljub vsemu smo upali, da bo z veliko volje premagal zahrbtno bolezen, vendar zaman. Da je lahko v miru odšel, imajo **največ zaslug njegova žena Marija, sin Sebastijan in nečakinja Lilijana Stajan - njej je bil boter**. Ti so ga v duhu prave ljubezni med boleznijo spremljali, mu vlivali upanje in mu zgledno ves čas stali ob strani.

Jožef je bil izredno spoštovan in cenen gospod v župniji in med vsemi Slovenci v Berlinu. Dokler je zmož, je rad vozil sina k plesnim vajam folklorne skupine društva Slovenija in v cerkev, kjer je Sebastijan ministriral. Bil je velik človek. Ženi Mariji je že bolan omogočal, da je lahko še naprej pela v obeh cerkvenih zborih in si med pevci nabirala moči za težke trenutke neprespanih noči. Zagotovo je vplival tudi na nečakinjo Lilijano, ki s tako ljubeznijo opravlja delo učiteljice slovenskega dopolnilnega pouka v Berlinu.

Tako miren, pokončen in sposoben je bil Jože! V četrtek, 26. oktobra, smo se z mašo v naši cerkvi v velikem številu poslovili od njega in se mu zahvalili za čudovit zgled pravega kristjana, dobrega moža in ljubečega očeta. Na dan vseh vernih duš pa so se njegovega pogreba pri Svetem Duhu na Ostrem Vrhu udeležili številni sorodniki iz Slovenije ter nekaj prijateljev iz Berlina.

M. M.

FRANKFURT

Mesec oktober je bil tudi v naši župniji zaznamovan z molitvijo rožnega venca. Na misijonsko nedeljo (22. 10.) smo imeli slovesnost svetega krsta, tretjega letos. Med nedeljsko mašo je zakrament novega življenja prejel osemnajstmesečni **Calvin Lipej** iz Maintala pri Frankfurtu. S tem je bil še bolj poudarjen pomen nedelje, ko se božje ljudstvo zbira k slavljenju Gospodove smrti in vstajenja, ter njena misijonska razsežnost, ki ji nalaga razširjanje Jezusove blagovesti. Novokrščencu in njegovim staršem ter botru vsi skupaj želimo veliko Jezusovega duha in ljubezni do Cerkve, v kateri je bil krščen.

Konec oktobra (od 25. do 29. 10.) smo se skupaj z župnijama Stuttgart in Mannheim udeležili vseslovenskega **svetoletnega romanja v Rim**. Dan kasneje kot romarji iz Slovenije smo z letalom prispeli v večno mesto in se v nedeljo zjutraj vrnili v Frankfurt. V četrtek in petek smo se pridružili romarskemu programu za vse skupine, v petek popoldne pa obiskali še Kalistove katacombe. V soboto dopoldne smo se najprej ustavili pri sv. Janezu v Lateranu, obiskali svete stopnice ter pomolili na bližnjem grobu sv. Cirila. V manjših skupinah smo se nato napotili od Koloseja skozi Forum romanum do oltarja domovine in Panteona ter drugih značilnosti starega mesta vse do cerkve Marije Snežne. Ob koncu romanja smo si na poti v hotel ogledali še slovensko ustanovo, papški zavod Slovenik. Nedeljsko popoldne pa je marsikateri že preživljal doma.

Ker je v Hessnu praznik vseh svetih delovni dan, ta ni zaznamovan z bo-

Svetoletno romanje v Rim; del romarske skupine iz Augsburga, Ingolstadta in Münchna

goslužjem v čast vseh svetih in z molitvijo za rajne, kot smo navajeni od doma. Kljub temu se nas je v Frankfurtu nekaj zbralo k večernemu prazničnemu bogoslužju.

Že nekaj dni pozneje, v soboto, 4. novembra, pa je naša župnija pripravila **martinovanje z glasbeniki nam že znane skupine Dori**. Udeležba je bila je bila kar številna, kakšen novi obraz smo odkrili, kakšnega znanega pa pogrešali. Ta dan so godovali in godovale Karli in Karle in kar je podobnega temu imenu. Karel Flajšman, ki je z ženo in drugimi pripravil martinovanje, najbrž na svojem godovanju še ni imel tako velike družbe. Izkupiček smo namenili za dokončanje dijaškega doma škofijske gimnazije v Vipavi.

rem

INGOLSTADT

V soboto, 21. oktobra, smo v Ingolstadtu pripravili župnijski praznik, ki ga že vrsto let imenujemo **Slovenski dan**. To je vsakoletni osrednji župnijski praznik prostrane slovenske župnije s sedežem v Ingolstadtu.

Ob pol petih popoldne je bila slovena sveta maša v župnijski cerkvi Srca

Ježusovega. S škofom Alojzom Uranom so somaševali msgr. Janez Pucelj, delegat za slovensko dušno pastirstvo v Nemčiji, Joško Bucik, slovenski duhovnik iz Augsburga, hrvaški župnik don Ivo Nedić, tamkajšnji nemški župnik Stephan Neufanger, slovenski duhovnik v pokoju Polde Ovsenek in domači dušni pastir Stanko Gajšek.

Pri maši se je zbralo blizu dvesto vernikov. Poleg domačinov in predstavnikov naših župnijskih središč so prišli tudi nekateri slovenski rojaki iz Augsburga, Münchna in celo iz oddaljenega Schwarzwalda. Škof je v mašnem nagovoru med drugim poudaril in s papeževimi besedami podkrepil misel, da smo danes na vrsti mi, da živimo vero, ki so jo plemenito ohranjali in jo naprej posredovali naši predniki. Mašno daritev je bogatilo sodelovanje vernikov z molitvijo in ljudskim petjem, stalne mašne dele (5. Troštovo mašo) pa je ubrano pel družinski kvartet Gostiša iz Logatca.

Po maši smo se zbrali v lepo pripravljene župnijski dvorani, ki so jo ljudje napolnili do zadnjega sedeža. Po kratkem župnikovem pozdravu je kvartet Gostiša odpel prvi del svoje-

ga programa; pesem je zbrane navdušila, kar so izrazili z glasnim ploskanjem. Potem so navzoče pozdravili predstavnik mesta mestni svetnik Johann Stachel, slovenski dušnopastirski delegat msgr. Janez Pucelj in škof Alojz Uran. Za tem so pevci zapeli še drugi del svojega programa, ki so mu ljudje kljub neprimernemu prostoru zbrano prisluhnili in pevce nagradili z aplavzom. Po kulturnem programu so se obiskovalci ob dobri ter hitri postrežbi odžejali in z okusnimi jedmi potešili lačne želodce. Sledil je razvedrilni del z glasbo in petjem glasbene skupine Trajani iz Ingolstadta.

Bil je lep praznik in prijeten večer v prijateljskem ozračju, ki se je neopazno potegnil pozno v noč. Mnogi gostje so ob odhodu izrekli pohvalo in priznanje za lepo prireditve. Veseli in ponosni smo, da je praznik uspel, saj je bil sad skupnega dela. Zato bi se rad prisrčno zahvalil vsem, ki so praznovanje pripravljali, pri njem pomagali, na njem sodelovali, po praznovanju pospravili, in tudi vsem, ki so se ga udeležili. In ne nazadnje velja priznanje in zahvala gospodinjam, ki so pripravile in poklonile sladice, ne samo dobre za okus, ampak tudi lepe na pogled.

In že mislimo naprej, ko bomo prihodnje leto obhajali tridesetletnico naše župnije.

S. G.

MÜNCHEN

Svetoletno romanje v Rim je bilo tudi za župnijsko občestvo v Münchnu velik dogodek te jeseni. Mnogi bi radi poromali v sveto mesto, vendar je za velike podvige vedno tudi veliko

Romarska skupina iz Augsburga, Ingolstadta in Münchna pred cerkvijo sv. Pavla v Rimu

ovir. Že strošek je za marsikatero družino nemajhno breme, čeprav je ta v naših razmerah večini manjša ovira. Proti večnemu mestu je skupaj z romarji iz sosednjih župnij Augsburg in Ingolstadt odpotovalo 19 naših faranov. Že na poti so se duhovno povezali v skupino, ki jo navdihuje duh Jezusa in njegova beseda. Pesem in molitev je bila izraz veselja, da smo skupaj na 'poti odrešenja'. Romanje je le ponazoritev našega življenja v veri, kjer si tudi prostovoljno vsak zase in v skupnosti nalagamo na ramena 'križ vere', ki nam pomeni drevo življenja.

V Rimu smo se zlili v 4000-glavo množico enako navdahnjenih in razpoloženih slovenskih kristjanov. V vse mašne daritve smo vpletali svoje farne skupnosti, svoje sorodnike, Cerkev v domovini in še posebej to našo v izseljenstvu in zdomstvu. Pokorili smo se z namenom, da bi prejeli vse milosti, ki jih Gospod po Cerkvi daje v tem svetem letu, in prosili, da bi jih bili v obilju deležni tudi vsi, ki so želeli biti z nami, pa niso mogli zaradi bolezni, službe ipd. Vsi romarji smo se iz dneva v dan bolj zavedali, da prisostvujemo dogodku, ki ga ne bomo mogli doživeti nikoli več. Že vstop skozi 'sveta vra-

ta', ki je mogoče le v svetem letu, je dejanje, ki ga marsikdo ne bo mogel več ponoviti. Višek vsega pa je bilo srečanje s svetim očetom v baziliki sv. Petra, ki je zapustil v nas izjemen vtis. Ta veliki papež zna podpreti človeka v njegovem najbolj osebnem in temeljnem pričakovanju. Ta papež zna dati pogum v veri za naš čas in za naše slovenske razmere in nas kristjane postavlja v središče dogajanja. Vsak ima svoje enkratno poslanstvo.

Prevzela pa nas je tudi velika romarska skupnost. Ljudje so se kljub veliki množici mogli veseliti srečanj z znanci in prijatelji, ki so priromali iz drugih krajev ter iz izseljenstva in zdomstva.

Bogato je bilo to naše svetoletno romanje v večno mesto, polno veselja in duhovnih darov, smo ugotavljali, ko smo se vračali. Bogu hvala.

ESSEN-OBERHAUSEN

Srečno, z oblubo povezanosti ...

To smo pred kratkim izrekli kar trikrat. Najprej **Zakrajškovim** iz Achana, ki so se odselili domov v sončno zavetje pleterskega samostana pod Gorjanci.

Drugič smo si stisnili roke v pozdrav v Moersu s **Faniko in Andrejem Kešpretom**, nepogrešljivima članoma tamkajšnje skupnosti. Oba sta dolgoletna pevca mešanega zbora Slovenski cvet, Andrej pa tudi pevec pri Slovenskih fantih. Mnogo dobrega in plemenitega sta v dolgih letih storila s srčno ljubeznijo in vedno pripravljenostjo za skupnost rojakov. Daleč naokrog sta bila poznana in priljubljena. Čeprav ju bomo zelo pogrešali, jima želimo prijetno do-movanje v naročju rodne slovenske grude. In tretje vidnejše slovo je bilo v Castropu, ko sta se poslovila **Fani in Franc Jazbinšek**. Prešeren Fran- cev nasmeh je znal izvabiti dobro voljo. Rekli smo mu "naš mežnar", saj je redno in rad urejal vse potrebno tako v cerkvi kot skupaj z ženo Fani in z drugimi v kuhinji ter dvorani na rednih srečanjih. Koliko dobrot je prišlo v skupnost tudi po njuni zaslugi. Naj bodo nadaljnji dnevi doma tako lepo nasmejani kot včasih "nasmejjane hrenovke" iz Francevega kuhinjskega lonca.

Romanje v Rim

Slovenskemu svetoletnemu romanju se je pridružil poln avtobus faranov iz naše župnije ter nekateri romarji iz kölnske slovenske župnije. Zaradi razmeroma dolge poti smo prenočevali v **Tridentu**, znanem po za Cerkev odmevnem tridentinskem cerkvenem zboru. Enotedenski "napor" je komaj omembe vreden ob vsem, kar smo doživljali že po poti, v večnem mestu pa skupaj z mnogimi rojaki še globlje doživeli. Nepozabno je bilo srečanje s svetim očetom. Vračali smo se z doživetjem božje bližine in sreče v srcu, kar je izžarevalo na srečnih in nasmejanih obrazih. Bogu hvala za te dneve, ki naj še dol-

Kirche International – pri slovenski stojnici

go odmevajo v naših srcih in pri našem delu.

Novembrska martinovanja so spet veselo odmevala v naših skupnostih in jih utrjevala. Res je, da so postala bolj umirjena, a zato nič manj pristrčna in vesela. Letos velja posebej omeniti in **pohvaliti rojake iz Paderborna**. Ni jih veliko, a so smelo ustvarili novembrski odmev v soboto, 18. novembra, ko smo se po maši v Güterslohu skupaj podali v Paderborn. Ansambel Boža Majerja je poskrbel za en del, kar 400 kranjskih klobas in domača kapljica pa za drugi del veselega srečanja lepega števila rojakov in mnogih drugih.

Sinoda v malem bi lahko poimenovali letošnji novembrski duhovni vikend v **Baasemu**, ki je zopet zbral skoraj "stotnijo" slovenskih rojakov. Mnogo plemenito dobrega in duhovno bogatega smo prejeli od naših prednikov, marsikaj pa moramo z osebnim prizadevanjem dodati k naši človeški in krščanski rasti na pragu novega tisočletja; tako smo razmišljali z našim letošnjim predavateljem **dr. Tonetom Jamnikom**, direktorjem Škofijske gimnazije iz Šentvida nad Ljubljano.

Opogumljeni in duhovno obogateni, veseli in nasmejani smo odhajali s

sklepom, da se prihodnje leto spet srečamo.

V slovensko krstno knjigo smo 4. 11. zapisali še eno krstno ime: **Elias**. Malega junaka, sina Roberta Stoklja in Beatrice Steinbrecher smo krstili v Essnu, v župniji sv. Janeza Krstnika, kjer je bil dolga leta sedež essenske slovenske župnije. Malemu Eliasu in njegovim staršem želimo obilje božjega blagoslova ter vse dobro. V to župnijo se z letošnjim decembrom spet preseli slovenska župnija iz Oberhausna.

Novi naslov preseljene Slovenske župnije Oberhausen bo od 1. decembra dalje:

Slovenska katoliška župnija Essen-Oberhausen: Bausemshorst 2, 45329 ESSEN.

STUTT GART

Prestopili smo prag štirih svetoletnih bazilik v Rimu

Na vseslovenskem svetoletnem romanju v Rimu smo bili zastopniki tudi naše župnije.

To je bil zares lep dogodek, na katerega smo se pripravljali zadnjih pet let z romanji v Čenstohovo, Santiago di Kompostela in Fatimo, Lurd ter Sveto deželo. Tokrat smo prestopili prag svetoletnih vrat štirih glavnih bazilik v Rimu, obhajali sveto daritev skupaj s slovenskimi škofi in duhovniki ter romarji v cerkvi svetega Petra ter se srečali s svetim očetom, ki nas je nagovoril v slovenskem jeziku.

Zahvalno romanje k Ave Mariji

Ob prazniku vseh svetih in spominu vseh vernih rajnih smo se tudi letos v velikem številu zbrali rojaki iz slovenskih župnij Ulm, Reutlingen in Stuttgart v prelepi cerkvi Ave Marija v

Svetoletni romarji iz Stuttgarta, Frankfurta in Mannheima v Rimu

Predvolilno srečanje v Slovenskem domu

Deggingenu. Somaševanje štirih duhovnikov (dr. Zvone Štrubelj, ki je na enoletnem študiju v Tübingenu, Joško Bucik, Pavel Uršič in Janez Šket) je spremljalo zelo lepo petje, ki ga je vodil organist Damjan Jejčič, sklenile pa litanije Matere božje kot slavospev kraljici vseh svetnikov. Pred mašo in po njej je bilo dovolj priložnosti, da smo se srečali in pogovorili s prijatelji in znanci, ki jih bolj redko vidimo.

BOGU OTROCI, NARODU SINOVI je naslov knjige, ki je izšla ob 40-letnici slovenske župnije Stuttgart in ima prek 200 strani ter več kot 200 barvnih fotografij.

Knjiga je po vsebini razdeljena takole:

ZAKRAMENTALNO ŽIVLJENJE V ŽUPNIJI, SOBOTNA ŠOLA, DELO Z MLADINO, DELO Z ODRASLIMI, TISKANA BESEDA, PRAZNOVANJA, ŠKOFIJSKA, DEKANIJSKA IN DRUGA

SREČANJA, ZAHVALNA IN ŠMARNIČNA ROMANJA IN MAŠE V NARAVI, VELIKA ROMANJA, INFORMATIVNA POTOVANJA, SREČANJA V DOMOVINI, KULTURNO DRUŽABNE PRIREDITVE, ODRSKE PREDSTAVE - igre, VEČERI PETJA, SLIK IN PLESOV, RAZSTAVE, VEČERI Z DIAPOZITIVI IN FILMI, POZDRAV MLADI SLOVENIJI, DOBRODELNOST, SLOVENSKA ŽUPNIJA RAVENSBURG - ULM, SLOVENSKA ŽUPNIJA REUTLINGEN, PABERKI.

Knjiga je zelo lepo darilo za Miklavža, božič ali novo leto za vaše otroke, prijatelje, ki so se že vrnil v domovino, ali za sorodnike drugje po svetu. Vsekakor pa je prav, da imate to knjigo v vsaki družini, saj je to zgodovinski dokument o vašem življenju, delu, dobroti. Ko boste listali po njej, bodo oživel mnogi spomini, iz katerih bo raslo novo upanje, saj se za vsem tem kažejo sledovi božjega delovanja in njegovega varstva ter pomoči!

Zdaj je cena knjige 50 DEM, pozneje pa bo nekoliko višja, taka kot bo v Sloveniji.

Lep šopek ob zahvalni nedelji v Neresheimu

Pokojna Mihaela Flerin

OZNANILA IZ NAŠIH ŽUPNIJ

FRANCIJA

PARIZ

Odkritje spominske plošče v slovenski dvorani v Châtillonu

3. decembra bo slovensko župnijsko občestvo odkrilo in posvetilo dvorano slovenskega doma v Châtillonu v spomin pokojnemu duhovniku Jožefu Flisu. Odkritje spominske plošče bo opravil g. škof Alojz Uran, narodni delegat za Slovence po svetu. Vabljeni vsi prijatelji in znanci g. Jožefa Flisa.

Miklavževanje

Sveti Miklavž bo med nami 10. decembra. Otroci in odrasli vabljeni na ta lepi praznik. Pridite!

Božič

Polnočnica bo 24. decembra ob 21. uri!

Na božič bo sveta maša ob 17. uri.

Silvestrovanje

Društvo Slovencev v Parizu vabi na veselo silvestrovanje 31. 12. z začetkom ob 20. uri. S seboj prinesite koš dobre volje in nasmeh za tretje tisočletje. Zahvalna maša bo ob 19. uri. Vsi ste lepo vabljeni; povabite tudi svoje prijatelje in znance!

NEMČIJA

MÜNCHEN

Svete maše decembra in januarja:

Slovenska maša je ob nedeljah v cerkvi Svetega Duha blizu Marienplatz ob 16.30. Na prvo nedeljo v mesecu je ob 16.00 skupna MOLITEV ZA DUHOVNE POKLICE IN MIR V SVETU. Priložnost za spoved je vsakič pol ure pred mašo.

Prvi petek v mesecu je posvečen češčenju Jezusovega Srca. Maša z molitveno uro bo 1. decembra in 5. januarja ob 18.00 v župnijski kapeli.

Šola bo 2., 9. in 16. decembra ter 18. januarja med 9.00 in 11.30 v župnišču.

Miklavževanje bo v nedeljo, 3. decembra, po nedeljski maši pri sestrah na Blumenstraße. Po krajši igrici nas bo obiskal Miklavž in obdaril

vse malčke in šolarje. Starši, čim prej prijavite svoje otroke v župnišču.

Brezmadežna, 8. decembra, je nezapovedan praznik. Maša bo ob 18.00 v župnijski kapeli.

Sveti večer, 24. decembra, ob 16.30 bo nedeljska maša pri Sv. Duhu, ob 22.00 pa polnočnica v župnišču.

Božič, 25. decembra, ob 16.30 bo praznična maša pri Sv. Duhu.

Sv. Štefan, 26. decembra, je nezapovedan praznik. Maša bo ob 18.00 v župnijski kapeli.

Silvestrovo; 31. decembra bo nedeljska maša ob 16.30 pri Sv. Duhu.

Novo leto; 1. januarja bo maša ob 18.00 v župnijski kapeli.

Sv. trije kralji; 6. januarja bo maša ob 18.00 v župnijski kapeli.

WALDKRAIBURG

Maša bo 2. in 16. decembra ter 13. (ne 6.!) in 20. januarja ob 18.00 v farni cerkvi Kristusa Kralja. Pol ure pred mašo je priložnost za spoved.

ROSENHEIM

Maša bo 10. in 17. decembra (ne 24.!) ter 14. in 28. januarja ob 11.15 v cerkvi ob pokopališču. Pol ure pred mašo je priložnost za spoved.

FREILASSING

Maša bo 10. decembra in 14. januarja ob 16. uri v farni cerkvi.

TRAUENREUT

Adventna spoved bo v sredo, 20. decembra, ob 18.00.

STUTTGART:

Svete maše decembra in januarja:

STUTTGART, sv. Konrad: 3., 10., 17. /24. dec. ob 22.00!/ in 25. dec. ter 1., 7., 14. in 21. jan. ob 16.30.

BÖBLINGEN, sv. Bonifacij: 3. dec. in 7. jan. ob 9.45!

SCHW. GMÜND, kapela sv. Jožefa: 10. dec. in 14. jan. ob 9.30

SCHORNDORF, kapela - sestre: 17. dec. in 21. jan. ob 8.45.

AALEN, sv. Avguštin: 17. dec. in 21. jan. ob 11.00.

HN-BÖCKINGEN, sv. Kilian, sobota: 16. dec. in 27. jan. ob 17.00!

OBERSTENFELD, Srce Jezusovo: 24. dec. in 28. jan. ob 9.00.

ESSLINGEN, sv. Elizabeta: 26. dec. in 28. jan. ob 17.00.

SLOVENSKI DOM: župnijska pisarna je odprta: torek in petek od 9.00 do 12.00, torek, sreda in petek tudi od 16.00 do 19.00 ter vedno po maši oz. po dogovoru.

SOBOTNA ŠOLA: Stuttgart: 2. in 16. dec. ter 13. in 20. jan. od 10.00 do 12.00.

Böblingen: 3. dec. in 7. jan. ob 9.00.

Likovna razstava Manice Bratusch in razstava fotografij v Slovenskem domu bo odprta še do konca decembra.

Miklavževanje: v soboto, 9. 12. ob 16.30 sv. maša v cerkvi Heilig Geist, S-Ost, kjer so se začele slovenske maše, nato skupni Miklavžev in adventni večer s slovensko šolo, društvi Slovenija-Stuttgart in Triglav v dvorani Stuttgart Ost. Pel bo APZ Tone Tomšič iz Ljubljane, nastopile bodo domače skupine, Miklavž, parkeljni ...

Po koncertu in Miklavževem obdarovanju otrok bo "adventna večerja"!

Miklavž bo obiskal rojake tudi: 2. 12. v Bad Urachu, 3. 12. v Böblingenu, 10. 12. v Schw. Gmündu in 16. 12. v Heilbronu.

Štefanovanje s tombolo bo 26. 12. po maši v Esslingenu.

Silvestrovanje: vabimo vas, da skupaj preživimo zadnje urice tega tisočletja in nazdravimo novemu v dvorani cerkve sv. Konrada.

Konzularni dnevi - Stuttgart, Sophiehstr. 25/II: 1. in 3. četrtek v mesecu, (9.00 - 12.30 in 13.00 - 16.00). Tel.: 089/ 543-98-19.

REUTLINGEN

Bad Urach, St. Josef: 1., 15. in 30. dec. ter 6. in 20. jan. ob 17.00.

Pfullingen, St. Wolfgang: 10. dec., 24. dec. - **polnočnica** ob 23.30. ter 14. in 28. jan. ob 17.00.

Göppingen, St. Joseph: 3. dec. in 7. jan. ob 15. uri.

Pisarna: Krämerstr. 17, je po dogovoru odprta ob četrkih od 15.00 do 18.00.

Ivan Malavašič: POŠTAR VINKO

POMLAD

Leto dni je minilo od tedaj, ko se je končala vojna in pomlad se je spet razcvetela v vsem svojem sijaju. Nekaj starih dreves, ki so bila že davno posajena okoli Gričarjeve hiše, je že odcvetelo, zato pa je bilo nešteto cvetic po travnikih, pa tudi po Gričarjevih njivah, ki že nekaj let niso bile preorane.

Tam na robu gozda je veselo zapela kukavica, toda Vinko je ni slišal, tako je bil zatopljen v svoje misli. Na klopci pred hišo je sedel in premišljeval o še ne tako daljnih dogodkih.

Ja, lani se je vrnil iz ujetništva. Saj je že tam pa tudi še na poti domov veliko premišljeval o tem, da si bo čimprej poiskal službo, da se bo lahko preživljal in morda še koga ... Toda potem, ko je bil že tukaj, je spoznal, da ni več tako, kakor si je želel in predstavljal v svojih sanjah. Upal je, da mu bo mama prihitela nasproti in bo ata stal med vrati in se mu veselo smehljalo, ko se bo bližal domači hiši. Toda ni bilo tako. Kakor da bi ga neke slutnje odvrnile od tega, da bi šel naravnost domov, se je prej ustavil pri sosedu Cestarju in tam je izvedel, da ga nihče ne čaka ...

“Žal mi je, da je tako in boš razočaran!” mu je z muko pojasnjeval sosed Matija. “Nihče te ne čaka in hiša je prazna in zapuščena. Ata in mama sta sredi vojnih dni umrli

drug za drugim, sestra pa se je že pred tem poročila v mesto. Vem za njen naslov in jo boš lahko obiskal; ona ti bo vse razložila, bolje kakor pa ti lahko jaz. Veš, hudo je bilo tudi tukaj in kar vesel sem bil, da sem že toliko starejši, da mi ni bilo treba prijeti za puško. Morda je bilo zate še bolje, da si bil tam, čeprav vem, da je bilo hudo. Pa saj boš sčasoma vse izvedel; bolje, da ne govorim preveč ... Saj bi ti pisali, pa saj veš, kako je bilo s pošto, posebno proti koncu, pa tudi skorajda si nismo upali ...”

“Ja, vem vem in tudi selil sem se ... Zadnje leto sem delal kot pomočnik na neki kmetiji ...”

“Tam je bilo verjetno bolje kot v taborišču? Seveda, odvisno od ljudi.”

“Še kar dobri in razumevajoči so bili. Niso bili navdušeni nad vojno in ne nad tistimi, ki so jo začeli in povzročili. Sin jim je padel na ruski fronti, dva so pogrešali, le najmlajši, ki je bil še premlad za vojaka, je bil doma.”

“Kaj boš zdaj? Verjetno si boš poiskal kakšno službo.”

“Ne vem, ničesar ne vem, tole me je tako potrlo. Kolikokrat sem si tam na tujem v mislih predstavljal, kako bo tedaj, ko se bom vrnil ... Zdaj pa ni nič od tega in sam bom ...”

“Ne boš sam! Sosedje ti bomo pomagali in sestro imaš, ki te bo prav gotovo, takoj ko izve, da si doma, obiskala; če ne boš ti prej nje, seveda.”

“Kaj pa vem, kako bo ...”

“Oh, skoraj bi pozabil! Ključ imam, takoj ga poiščem, da ti ne bo treba vdreti. Tvoja sestra mi ga je dala, ker je upala, da se boš vrnil.”

Prezračil je hišo, saj je bilo v njej zatoхло in vlažno, čeprav je bilo sredi pomladi. Še nekaj dni se ni porazgubil tisti moreči duh po plesnobi in trohnobi, zaradi katerega se je zbuval sredi noči, čeprav je imel ob postelji odprto okno.

(London) Novomašnik Peter Kravos pri omizju s starši in bratom Davidom ter škofom M. Pirihom in župnikom S. Cikanekom

la in vsak dan si je rekel, da bo naslednji dan obiskal sestro, a jo ni ... Če ne bi sosed imel opravkov v Vrbovju in je ne bi tam slučajno srečal, sploh ne bi vedela, da je Vinko doma.

Že naslednji dan ga je obiskala. Še ležal je, ko je potrkala na vrata in potem kar vstopila.

"Dobro jutro in pozdravljen! Nič nimaš zaklenjeno?"

"Bog daj! Zakaj pa naj bi zaklepal? Dovolj dolgo je bilo zaklenjeno. In kaj pa naj navsezadnje kdo vzame? Sosedje so mi dali nekaj hrane za prvo silo. Pridelal letos ne bom nič, saj je skoraj za vse že prekasno, da bi sejal in sadil."

"No, kakšno solato in motovilec že lahko seješ, tudi nekaj sadja bo, kakor je videti. Nekako boš že moral preživeti. Zdrav si?"

"No, zadnji čas, ko sem bil na neki kmetiji, sem si kar opomogel. Le tale roka je slaba, še dobro, da je leva ..."

"Kaj pa se ti je zgodilo?"

"Oh, veš, prav proti koncu vojne sem imel nesrečo. Sadno drevje sem obrezoval in veja na tisti visoki jablani se mi je odlomila, da sem padel precej globoko in tako nesrečno, da sem si pokvaril obe roki v zapestju - toda desna se je še kar pozdravila ..."

"Si bil v bolnici?"

"Ko bi vsaj bil! Toda takrat je že bilo vse v razsulu in ni bilo te možnosti niti za domače, kaj šele za kakšnega ujetnika in tako se je zarastlo, kakor se pač je."

"Pa lahko še delaš?"

"Tako lahko ne kakor pred tem, toda upam, da sčasoma ..."

"Si boš pa poiskal kakšno lažje delo in k vojakom ti najbrž tudi ne bo več treba."

"Saj sem tedaj v stari Jugoslaviji že skoraj odslužil svoj rok, ko se je začela vojna. Potem so me ujeli, zato me toliko časa ni bilo domov; vedno pa sem upal, da bom še našel ata in mamo ..."

"Tudi tukaj so se težko ali pa se sploh niso dobila neka-tera zdravila. Morda bi v drugačnih okoliščinah ostala živa. Veš, pa je bilo tudi tukaj hudo. Gorele so vasi, tudi Podhrastu ni bilo prizanešeno. Pa kaj vse to, ko bi vsaj ljudje ostali živi ...!"

"Vem vem, saj sem bil v nedeljo na vasi ..."

"Mene pa nisi obiskal, jaz pa nisem vedela, da si doma ... Zakaj?"

"Tako me je potrl, ker ata in mame ni bilo več, da nekaj dni sploh nisem prišel k sebi. Zdelo se mi je, kakor da tudi jaz nimam tukaj kaj iskati ..."

"Nikar tako, Vinko, čas počasi zaceli rane in ..."

"Morda res, toda brazgotine ostanejo za vedno!"

"Toda vsaj ne bolijo!"

Tolažila ga je, kakor je najbolje vedela in znala. Saj ga je razumela, toda tudi ona je bila tedaj med vojno, ko sta umrla ata in mama, še kako potrebna tolažbe. V Vrbovju je bila že nekaj mesecev, ko se je zgodilo. Še na pogreb si skoraj ne bi upala, ker je neprestano nekje pokalo.

Oblak je prekril sonce, da je postalo hladneje in Vinko se je začudeno ozrl okoli sebe:

"Tako sem se zamislil, da sem pozabil na vse okoli sebe; toda kaj mi vse to pomaga? Premišljuje in premišljuje, ne ukrenem pa ničesar. Saj vem, da takole ne morem več naprej, ne morem biti odvisen le od dobrote drugih

(Dunaj) Zelo ubrano je prepeval mešani pevski zbor "Ciril Silič" iz Vrtojbe v cerkvi Srca Jezusovega.

ljudi, posebno sosedov in sestre. Res včasih kaj pomagam temu ali onemu in tudi dobim plačilo, toda to je nekaj nestalnega in ker zadnje čase nič kaj radi ne vidijo, če kmetje najemajo delavce, se lahko zgodi, da tudi zame ne bo dela.”

Videl je, da je oblak dobil še več sopotnikov in je zamrmral:

“Ne bo več sonca in ponoči lahko celo začne deževati.”

Počasi je vstal in odšel v hišo.

•••

Tisto leto je posadil toliko, kolikor se mu je zdelo, da bo potreboval. Seveda, če bi bila še živa ata in mama, bi bilo treba veliko več, toda tako je pač ... Vinko se je počasi sprijaznil s tem, da bo sameval v nekdanji živahni in gostoljubni hiši.

Kadarkoli ga je obiskala sestra Ivanka, mu je vedno govorila o tem, da bi si moral poiskati primerno službo; za-

(F. Merlebach) Folklorna skupina Škofja Loka na nastopu v Stiring-Wendlu

(Stuttgart) Pevci Domačega zvona na obisku pri svojem pevovodju Damjanu Jejčiču v Ajdovščini

služil bi in še med ljudi bi prišel, da ne bi vedno le pre-mišljeval in se smilil sam sebi.

Tako je bilo tudi tisti pozno poletni dan. Popoldne se je oglasila, ko je ravno izkopaval krompir.

“Lej no glej, kar dobro ti je obrodil, ne bo ti ga manjkalo.”

“Ja, vsaj krompirja mi res ne bo manjkalo, treba bo najti še nekaj mastnega, da bo lažje drsel v želodec.

“Ja, to bo pa najbrž malo težje, ker je vse na karte. Saj jih dobiš?”

Ja ... Dobil sem nekaj, pa so rekli, da se moram zaposliti, če hočem ... Jaz pa se bojim, da ne bi zmoget dela. Saj veš, zaradi roke.”

“Saj niso vsa dela težka in naporna, morda bi pa dobil kaj primernege, le pozanimati bi se moral.”

“Saj sem že mislil, toda ko sem se pogovarjal s temi, ki že hodijo v tovarno v Vrbovje, so vsi pripovedovali, da je delo zelo težko

in naporno. Veš, prav nič ne verjamem, da bi mogel dobiti kaj lažjega. Po vojni je in vem, da je takih, kot sem jaz in tudi težjih invalidov veliko ..."

"To je že res ... Toda prav gotovo ne boš dobil službe, če ne boš nikjer povprašal."

"Nekaj bo res treba ukreniti."

"Res bi bilo treba, toda zdi se mi, da boš ti še kar odlašal in živetaril na tem hriščku in v tej stari hiši. Saj lahko veš, da brez denarja ..."

"Saj sem in tja grem kam pomagat in dobim kakšen dinar. Res pa je, da je to premalo. Toda kaj hočem - je že tako. Nismo vsi rojeni pod srečno zvezdo ..."

"Veš, Vinko, pa tudi tako je, da je marsikdo sam kriv, če ne živi tako, kakor se za človeka spodobi. Potruditi se je treba, ne pa se kar vdati v usodo in se smiliti sam sebi!"

"Kaj pa naj storim?"

"Bojim se, da res ne veš in zato bi ti nekaj predlagala, če boš seveda za to! Glej, jaz živim v mestu in imam več možnosti, da kaj izvem; kaj če bi jaz poskušala poizvedeti za kakšno službo, ki bi bila zate primerna?"

"Kar daj, zakaj pa ne! Morda se ti pa posreči ... Jaz, no, jaz ne verjamem ..."

"Predno si šel k vojakom, si bil vse drugače korajžen. Celo na dekleta si že mislil ..."

"Oh, daj no, kje je že to! Zdaj je vse drugače in le katera bi bila tako neumna, da bi pobrala takega, kot sem jaz, ki ne more prijeti za vsako delo."

"O veš, zdaj je deklet veliko, fantov pa malo, ker se jih toliko ni vrnilo, ker jih toliko počiva v neznanih grobovih."

"Pripovedovali so mi in vem, čeprav je bolje molčati ..."

Pomagala mu je, da je bil krompir hitreje pobran in potem sta sedla na klopco pred hišo.

"Malico sva si zaslužila, pa ravno danes nimam nič primernega ..."

"In najbrž ne samo danes. Prav zato sem dala nekaj v torbo, predno sem sedla na kolo."

Molčala sta in se razgledovala po okolici. Čez čas je rekla:

"Lepo se vidi s tega hriščka, po vsej dolini. Veš, velikokrat se spomnim na ta pogled."

"Tudi jaz sem se, ko sem bil v tujini in mnogokrat sem vzdihnil: Bog ve, če se bom lahko še kdaj ozrl po naši dolini in njeni okolici. Ja, takrat sem lahko spoznal, da zna človek šele tedaj ceniti svoj domači kraj, svojo domovino, ko je daleč od nje in ne ve, če jo bo še kdaj videl."

"Vidim, da gori na vasi kar pridno obnavljajo."

"Še nekaj let in vas bo takšna, kot je bila nekoč in najbrž še lepša, le tistih, ki jih pogrešajo, ne bo nikoli več. Hišo se da nadomestiti, zgraditi novo, ljudje pa izginejo za vedno in če ne bi bilo vere, da se nekoč spet srečamo, ne vem ..."

"Vsega se še spomnim, kakor da sem včeraj odšla iz te doline. Se spomniš, kako smo se včasih igrali z Dolinarjevimi in Cestarjevimi? In pogledala je na hišo doli ob cesti in potem še ne tisto, Dolinarjevo spodaj v majhni dolini, od katere se je videla le streha."

(F. Merlebach) Dopolnilna šola slovenskega pouka iz Merlebacha in Aumetza na Veliki planini

“Dolinarjevega tudi pogrešajo ...”

Da bi preobrnila pogovor, je rekla:

“Tamle za tistim visokim hribom na jugu je vas Suhor. Bolj slaba zemlja je tam, peščena in večkrat jih zato pesti suša.”

“Je pa zato bolje v Gorjah, ki leže v hribih zahodno od naše doline. Pravijo, da tam ne poznajo suše, ker je zemlja globoka in tudi veliko studencev je baje tam.”

“Ja, ne ene ne druge vasi pa se od tu ne vidi, ker sta za hribi, se pa vidi gori v Jelovje; le poglej, kako se sveti cerkvice Marije Vnebovzete. Še veš, kako smo pred vojno romali tja. Približno v eni uri smo bili tam in tako rada sem poslušala tiste zvonove. Ne vem, če so kje še lepše uglašeni. Kar štiri bronaste imajo, čeprav je podružnica.”

“Pod faro v Melniku, ki je skrita za hribi na severu, spada Marijina cerkev v Jelovju,” je povedal Vinko. “Mislim, da ima poleg nje še dve drugi podružnici. Ja, naša fara ima le eno, in to v Gradežu, ki leži za hribom za nama. Zanimivo pa se mi zdi to, da so vse te vasi oddaljene od naše približno uro hoda.”

“V Vrbovje je seveda dalj, toda tja vodi cesta, po kateri sem se tudi danes pripeljala. Veš, ko sem se spotoma ozrla tja v Prisoje, sem tamkajšnjim ljudem skoraj zavidala, ker je njihova vas tako na sončnem kraju, da so na pomlad prvi rešeni snega.”

Pravzaprav sta tam dve vasi, Velike in Male Prisoje. In dobra cesta vodi iz Vrbovja do tja.”

“In dalje preko hriba v drugo dolino in v Zahribje.”

“Oh, o vsem mogočem se pogovarjava, le o najbolj pomembnem ne ...!”

“Saj sva se dogovorila, da boš povprašala ...”

“In tudi bom! Zdajle bo pa kar čas, da spet sedem na kolo, da me ne bo lovila

noč. Nerodno bi bilo, ker je kolo precej slabo, posebno zračnice in plašči, pa še svetilke nimam.”

•••

Jeseni se je večkrat sprehajal po gozdu, saj je nabiral gobe, jih sušil in prodajal, da je tako dobil kakšen dinar za sol in najpotrebnejše stvari. Tako je lahko tudi videl, da je vsepovsod po gozdu polno polomnine, kakor je imenoval odlomljene veje in tudi debela. Nekaj gozda je bilo na njegovem, Gričarjevem svetu, pa tudi na Dolinarjevem, ki je mejil na njegovo posest. Vprašal je zato neki dan Dolinarja, če bi mu dovolil, da pospravi tudi po njegovem.

“Le daj, le daj, še vesel bom! Sam res nimam časa, preveč je drugega dela in drv mi tudi ne manjka.”

“Koliko bo pa stalo?”

“Daj no, kaj bi to, saj sem rekel, da bom še vesel, če pospraviš tisto polomnino, da bo gozd tak, kot mora biti. Sicer sem pa že slišal, da mi ga bodo najbrž celo vzeli, ker da ga imam preveč. In pa, saj veš, sinova sta bila pri onih ...”

In tako je Vinko napravil dovolj drv, da se ni bal zime in mraza.

Zdaj pa so se že bližali božični prazniki in pomislil je, da ga je sestra Ivanka povabila, naj pride in preživi božični večer v njihovi družbi, tako kakor ga je lani. Ja, tedaj ji je odgovoril:

Se nadaljuje

(F. Merlebach) Korenovi glasbeniki so ob prazniku 25. junija nastopili v palači Sveta Evrope.

SV. JOŽEF

Ljubljanski nadškof in metropolit Franc Rode je posvetil jezuitsko romarsko cerkev sv. Jožefa na Poljanah v Ljubljani. Cerkev so jezuiti začeli zidati leta 1912. Deset let zatem jo je takratni ljubljanski škof Bonaventura Jeglič samo blagoslovil, a ne posvetil. Svetišče je povojna oblast denacionalizirala skupaj s samostanom in domom duhovnih vaj, jezuite pa preselila deloma v zapor, nekatere pa na grad Bogenšperk. Cerkev dolga leta ni služila svojemu namenu, v svetem letu pa je tako postala posvečen kraj. Do posvetitve so morali v cerkvi opraviti vrsto obnovitvenih del, pri čemer so se držali prvotnih Plečnikovih načrtov. Njegov oltar so v času, ko je v cerkvi domoval filmski studio, zazidali. Po prazniku posvetitve bo cerkev spet služila svojemu namenu. Njen zavetnik, sv. Jožef, varuh družin in slovenskih dežel, pa bo tako kot pred desetletji privabljal vernike iz vse Slovenije.

JUŽNA MEJA

Letos poleti so v Sloveniji končno stekle priprave za vzpostavitev zunanje meje Evropske zveze. Gre za mejo s Hrvaško, na kateri bo treba zagotoviti izvajanje določil Schengenskega sporazuma, pa tudi carinski, fitosanitarni in veterinarski nadzor. Kot ciljni datum za vzpostavitev nadzora, ki bo skladen z evropskimi standardi, si je Slovenija postavila konec leta 2002.

VARNA VOŽNJA

Od 1. maja leta 1998, ko je začel veljati novi zakon o varnosti cestnega prometa, v Sloveniji vozniki med vožnjo ne smejo uporabljati dodatnih naprav ali opreme, ki bi bistveno zmanjševale

(Anglija) Zlata poroka Rudija in Eve Lešnik iz Haslingdena

PORODNIŠNICA

V ljubljanski porodnišnici imajo od marca na voljo posebno sobo, ki so jo opremili z žogami za masažo ali oporo, posteljo, ki se jo lahko priredi v porodni stol, in porodnim stolčkom. Poleg tega imajo porodnice tudi možnost izbire lastne glasbe. Za takšno ponudbo so se odločili, ker so od leta 1998 vse številnejše zahteve po drugačnih naravnih pristopih k porodu, mnogokrat manj bolečih, saj so glede na sile gravitacije tudi ustrežnejši za porodnice kot klasičen način poroda. Za drugačen način rojevanja se je doslej odločilo 70 žensk.

POKOJNINE

Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije bo moral za izplačevanje pokojnin in drugih dajatev do konca leta najeti posojilo v višini 31 milijard tolarjev. Nova uskladitev pokojnin bo mogoča šele januarja prihodnje leto.

SLOVENSKI RADIO V ZDA

Slovenski konzul v Clevelandu Tone Gogala je v Lemontu pri Chicagu ob 50-letnici predvajanja slovenskih radijskih oddaj izročil priznanje slovensko-ameriškega radioklubu. Po njegovih besedah si je klub prislužil priznanje, ker je pol stoletja skrbel za širjenje slovenske besede in ohranjanje slovenske dediščine. Radijska ura v slovenščini je združevala Slovence v Chicagu in okolici ter širila slovensko kulturo tudi med ameriško javnostjo. Ob tej priložnosti je guverner države Illinois 21. oktober razglasil za slovenski dan v tej ameriški zvezni državi.

voznikovo slušno in vidno zaznavanje ter zmožnost obvladovanja vozila. Voznik lahko med vožnjo uporablja mobilni telefon, če ima vgrajen sistem za prostoročno uporabo mobilnega telefona. Za kršitev prepovedi je predpisana denarna kazen v višini 10.000 tolarjev. Od 15. novembra dalje pa velja novi zakon o zimski vožnji: vse štiri gume morajo biti zimske ali pa letne gume z najmanj 4 mm profila ter obvezne verige. Predpisane kazni so zelo visoke.

ODVISNOST

Primerjalni podatki v raziskavah iz let 1995, 1998 in 1999 so pokazali občutno povišanje deleža petnajstletnikov, ki posegajo po alkoholnih pijačah in cigaretah. Število tistih, ki so že poskusili kaditi, se je v preteklih štirih letih povečalo za 15 odstotkov (z 58 na 67 odstotkov), rednih kadilcev pa skoraj za polovico, to pomeni, da je bilo med vprašanimi petnajstletniki lani 29 odstotkov takih, ki so redno kadili. In čeprav se je že 1998 zdelo, da je pivcev alkohola med mladimi tako veliko, da jih skorajda ne bi moglo biti še več, se je v zadnjem letu zgodilo prav to. Skoraj četrtina vprašanih je pila alkoholne pijače vsaj 40-krat v življenju, dve tretjini dijakov sta že bili pijani. Velik del pivcev je prepričan, da lahko od alkohola pričakuje pozitivne učinke. Kar 13 odstotkov dijakov prvih letnikov je začelo pri dvanajstih letih kaditi marihuano. Anketiranci v odgovorih potrjujejo, da so dovoljene in prepovedane droge izredno lahko dosegljive; dobiti jih je mogoče na vsakem koraku in po nizkih cenah.

SLOVENJ GRADEC

V slovenjegraškem koncernu Prevent so začeli s proizvodnjo avtomobilskih sedežnih prevlek za novi model renault laguna II, ki bo na trgu že konec letošnjega leta. Poleg uspešnega sodelovanja s koncerni Volkswagen, Ford, Peugeot, BMW in Citroen, postaja Renault eden pomembnejših poslovnih partnerjev omenjenega podjetja. Preventovi strokovnjaki so v Franciji vključeni tudi v sam razvoj avtomobilskih sedežev za avtomobile renault.

VOLITVE

V Sloveniji so potekale tretje parlamentarne volitve po osamosvojitvi države, na katerih je več kot milijon in pol volivk in volivcev odločalo o sestavi državnega zbora v naslednjem mandatu. Odprtih je bilo približno 3.500 volišč, v tujini pa so naši državljani svoj glas lahko oddali na 31 za to priložnost pripravljenih voliščih. Za 90 poslanskih mest se je potegovalo 1007 kandidat in kandidatov.

TELEFONSKE ŠTEVILKE

V ponedeljek, 20. novembra, je prenehal delovati vzporedni sistem dosegljivosti starih in novih telefonskih števil. Po tem datumu omrežje zagotavlja zvezo le med novimi številkami. Telekom Slovenije je v knjižni obliki (3.000 SIT), na zgoščenci (3.300 SIT) in na medmrežju izdal nov telefonski imenik. A v njem je že kar nekaj napak.

V primerjavi z lanskim imenikom je v novem spremenjenih kar 90 odstotkov telefonskih števil, kar je posledica spremembe številčnega sistema v državi. Z njim se je Slovenija tehnološko prilagodila evropskim standardom ter prihodu konkurence v fiksno in mobilno telefonijo. Sistem uvaja enotne sedemestne naročniške številke in le šest omrežnih skupin. Telekom je natisnil kar 535.000 izvodov telefonskih imenikov za posamezne omrežne skupine.

BERITE NAŠO LUČ!

(Berlin) Justina in Hans Kucera skrbita za kvintet Dori.

Slovenska sinoda in pastoralna na tujem

87. sestanek Zveze slovenskih izseljenskih duhovnikov, diakonov in pastoralnih delavcev

Majhno nemško mestoce Hösbach blizu Frankfurtu je od 9. do 13. oktobra gostilo slovenske izseljenske duhovnike, diakone in pastoralne delavce, ki so se zbrali na 87. sestanku svoje zveze. Jesenska pastoralna konferenca je bila, tako kot je že v navadi, namenjena pastoralni med Slovenci, razseljenimi po Evropi. Smernice za tako delovanje bodo zagotovo zapisane v dokumentih slovenske sinode, zato so največ časa posvetili prav sinodalnim izzivom in jih primerjali s pastoralno prakso, kot jo doživljajo na slovenskih misijah po Evropi. Predsednik Zveze Janez Pucelj je kot član sinode predstavil delovno sinodalno gradivo, ki v določeni meri daje smernice za pastoralno delovanje med rojaki. Sedanja pastoralna in zakramentalna praksa pri delu z rojaki je v pogovoru naletela na velik odziv. Nove ugotovitve so bile v novembru poslane tudi na zasedanje slovenske sinode.

Škof Uran je kot narodni ravnatelj spregovoril o Cerkvi na Slovenskem, predstavil splošni domači utrip in prisluhnil težavam, s katerimi se srečujejo duhovniki na tujem. Okvirno so bili postavljeni tudi termini za njegove obiske, s katerimi naj bi vnovič "v veri potrdili" rojake na tujem.

Gost tokratnega sestanka je bil profesor dr. Tone Jamnik, ravnatelj škofovih zavodov v Šentvidu nad Ljubljano.

Naslov njegovega predavanja je bil zelo aktualen: Jubilejno leto - leto sprave. Med predavanjem in pogovorom se je pokazalo, kako je sprava za naš narod potrebna, kakšno odgovornost nosi pri tem vsak posameznik in kaj sprava lahko pomeni za neko skupnost; v našem primeru je to slovenska skupnost na tujem. Gre za spravo z Bogom in sobratom, torej spravo na dveh ravneh. Dejansko je sprava kljub našim naporom božje delo in posamezniku prinaša potrebno notranjo pomiritev.

Srečanja se je prvič udeležil Jože Hauptman, slovenski duhovnik v Beogradu. Njegova predstavitev pastoralne prakse se je v marsičem razlikovala od tiste v zahodni Evropi, zato so udeleženci pazljivo in z velikim zanimanjem prisluhnili njegovim izkušnjam.

Kot vedno smo nekaj časa namenili tudi mesečniku Naša luč in delovanju Rafaelove družbe v Ljubljani. Ta postaja čedalje dejavnejša in išče povezave z vsemi rojaki po svetu. Njena skrb so vsi, ki se odpravljajo na tuje ali pa se vračajo v domovino.

Pet dni skupnega druženja je zbranim vlilo novih moči in spoznanje, da pri svojem delu niso sami. To moč pa bodo skupaj z vami, dragi bralci, delili tja do meseca marca 2001, ko je predvideno njihovo že 88. srečanje.

Ljubo Bekš

Slovenski izseljenski duhovniki skupaj s škofom Uranom na sestanku Zveze

SPREGANJE

1. SPREGAJ:

gledati, brati, kričati, kupovati, sedeti, ujeti, šteti, govoriti, spotakniti se, vpiti.

2. IZBERI 3. OSEBO MNOŽINE, KI JO POGOSTEJE GOVORIMO:

Ptiči (lete - letijo) čedalje više. Gospod je čakal, da (začno - začnejo) hruške padati z drevesa. Starčku se je čudno zdelo, da študentje (love - lovijo) polhe. Ali slišite, kako otroci (kriče - kričijo)! Vrata se počasi (odprejo - odpro). Seveda, leta človeka (spremenijo - spremene). Zvečer se dekleta (zbero - zberejo) in (pleto - pletejo) vence. Cvetovi se zvečer (zaprejo - zapro).

3. 2. OSEBO EDNINE ZAMENJAJ S 3. OSEBO EDNINE, TI PA S ČLOVEK ALI PASTIR:

Živina se mirno pase - tako sem si mislil - ti pa uganjaš, kar ti je milo in drago. Kuriš ogenj, pečeš krompir ali kostanj, skačeš čez palico, mečeš kamenje, iščeš veвериčja gnezda, stikaš za ribami v potoku, klatiš orehe, nabiraš lešnike in trgaš jagode. Kadar se vsega naveličaš, pa ležeš na hrbet in gledaš v oblake. Včasih se zaradi lepšega ozreš po živini, jo po potrebi zavrneš, nato pa potisneš roke v žepe, zažvižgaš in zapoješ (po F. Bevku).

4. NAPOL VIKANJE SPREMENI V PRAVO VIKANJE:

Se boste pa lahko omožila. Kako ste romantičen! Ste kdaj slišala zgodbo o lepi Vidi? Ste trudna, nona? Saj niste huda, teta? Kaj ste rekel, stric? Na tej fotografiji ste tako lepa in mlada. Kje pa ste bil, ko sem vas klical? Tole pa mi boste plačal, dragi sosed! Kdaj mi

boste zašila obljubljene hlače, babica?

5. MNOŽINSKE OBLIKE SPREMENI V EDNINSKE:

Kaj pa župan pravijo o tej zadevi? Kaj pa so rekli mati? Oče vozijo s planine zato, da bodo zaslužili in nam kupili kruha. Naša mati so dobri, pa jim vendar ata rečejo baba in še hujše stvari, ki niso za nikamor. Borkova mati so nam barve priskrbeli. Oče so šli k peku. Kadar pridejo v hišo gospod župnik, jih lepo pozdravite. Mati mi nikoli ne bodo dovolili iti po sve-tu.

ČAS

6. NASLEDNJE Povedi postavi iz sedanjika v preteklik in prihodnjik:

Fantje iz našega razreda igrajo nogometno tekmo. Nastopa folklorna skupina iz Prekmurja. Kurimo ogenj ter pečemo koruzo in krompir. Med potjo nabiramo borovnice. Očka se mi smeje in me boža po laseh. Med odmori se pogovarjamo tudi o nalogah in spraševanju. Pri delu se menjavamo vsakih petnajst minut. Po kosilu se žogamo. V prostem času igramo šah. Marjan v temnici razvija film. Ko pridem domov, se preoblečem. V počitnicah grem k stari mami.

7. NEDOLOČNIKE V OKLEPAJH SPREMENI V USTREZNE DVOJINSKE OBLIKE OPISNIH DELEŽNIKOV:

Lidija in Irena sta (zaviti) proti železniški postaji. Včeraj sta (skuhati) kosilo Mojca in Vesna. Fanta sta se na lepem (zasmejati). Tekmovalki sta is-

točasno (priteči) na cilj. Tomaž in Klemen sta (nabrati) veliko gob. Učitelj in učiteljica sta (zbrati) otroke v eno skupino. Marjeta in Pavla sta se spet (spreti). Mama in hči sta (čistiti) okna.

REŠITVE

1. SPREGAJ: gledam, gledaš, gleda, gledava, gledata, gledata, gledamo, gledate, gledajo;

berem, bereš, bere, bereva, bereta, bereta, beremo, berete, berejo;

kričim, kričiš, kriči, kričiva, kričita, kričita, kričimo, kričite, kričijo;

kupujem, kupuješ, kupuje, kupujeva, kupujeta, kupujeta, kupujemo, kupujete, kupujejo;

sedim, sediš, sedi, sediva, sedita, sedita, sedimo, sedite, sedijo;

ujamem, ujameš, ujame, ujameva, ujameta, ujameta, ujamemo, ujamete, ujamemo;

štejem, šteješ, šteje, štejeva, štejeta, štejeta, štejem, štejete, štejejo;

govorim, govoriš, govori, govoriga, govoriga, govoriga, govorigo, govorigo, govorigo;

spotaknem se, spotakneš se, spotakne se, spotakneva se, spotakneta se, spotakneta se, spotaknemo se, spotaknete se, spotaknejo se;

vpijem, vpiješ, vpije, vpijeva, vpijeta, vpijeta, vpijemo, vpijete, vpijejo.

2. IZBERI 3. OSEBO MNOŽINE, KI JO POGOSTEJE GOVORIMO: Ptiči letijo čedalje više. Gospod je čakal, da začnejo hruške padati z drevesa. Starčku se je čudno zdelo, da študentje lovijo polhe. Ali slišite, kako otroci kričijo! Vrata se počasi odprejo.

Seveda, leta človeka spremenijo. Zvečer se dekleta zberejo in pletejo vence. Cvetovi se zvečer zaprejo.

3. 2. OSEBO EDNINE ZAMENJAJ S 3. OSEBO EDNINE, TI PA S ČLOVEK ALI PASTIR:

Živina se mirno pase - tako si je mislil - pastir pa uganja, kar mu je milo in drago. Kuri ogenj, peče krompir ali kostanj, skače čez palico, meče kamenje, išče veвериčja gnezda, stika za ribami v potoku, klati orehe, nabira lešnike in trga jagode. Kadar se vsega naveliča, pa leže na hrbet in gleda v oblake. Včasih se zaradi lepšega ozre po živini, jo po potrebi zavrne, nato pa potisne roke v žepe, zažvižga in zapoje (po F. Bevku).

4. NAPOL VIKANJE SPREMENI V PRAVO VIKANJE:

Se boste pa lahko omožili. Kako ste romantični! Ste kdaj slišali zgodbo o lepi Vidi? Ste trudni, nona? Saj niste hudi, teta? Kaj ste rekli, stric? Na tej fotografiji ste tako lepi in mladi. Kje pa ste bili, ko sem vas klical? Tole pa mi boste plačali, dragi sosed! Kdaj mi boste zašili obljudljene hlače, babica?

5. MNOŽINSKE OBLIKE SPREMENI V EDNINSKE:

Kaj pa župan pravi o tej zadevi? Kaj pa je rekla mati? Oče vozi s planine zato, da bo zaslužil in nam kupil kruha. Naša mati je dobra, pa ji vendar ata reče baba in še hujše stvari, ki niso za nikamor. Borkova mati nam je barve priskrbela. Oče je šel k peku. Kadar pride v hišo gospod župnik, ga lepo pozdravite. Mati mi nikoli ne bo dovolila iti po svetu.

6. NASLEDNJE POVEDI POSTAVI IZ SEDANJIKA V PRETEKLIK:

Fantje iz našega razreda so igrali nogometno tekmo. Nastopala je folklorna skupina iz Prekmurja. Kurili smo ogenj ter pekli koruzo in krompir.

Med potjo smo nabirali borovnice. Očka se mi je smejal in me božal po laseh. Med odmori smo se pogovarjali tudi o nalogah in spraševanju. Pri delu smo se menjavali vsakih petnajst minut. Po kosilu smo se žogali. V prostem času smo igrali šah. Marjan je v temnici razvijal film. Ko sem prišel domov, sem se preoblekel. V počitnicah sem šel k stari mami.

IN PRIHODNJIK: Fantje iz našega razreda bodo igrali nogometno tekmo. Nastopala bo folklorna skupina iz Prekmurja. Kurili bomo ogenj ter pekli koruzo in krompir. Med potjo bomo nabirali borovnice. Očka se mi bo smejal in me božal po laseh. Med odmori se bomo pogovarjali tudi o nalogah in spraševanju. Pri delu se bomo menjavali vsakih petnajst minut. Po kosilu se bomo žogali. V prostem času bomo igrali šah. Marjan bo v temnici razvijal film. Ko bom prišel domov, se bom preoblekel. V počitnicah bom šel k stari mami.

7. NEDOLOČNIKE V OKLEPAJH SPREMENI V USTREZNE DVOJINSKE OBLIKE OPISNIH DELEŽNIKOV:

Lidija in Irena sta zavili proti železniški postaji. Včeraj sta skuhalo kosilo Mojca in Vesna. Fanta sta se na lepem zasmejala. Tekmovalki sta istočasno pritekli na cilj. Tomaž in Klemen sta nabrala veliko gob. Učitelj in učiteljica sta zbrala otroke v eno skupino. Marjeta in Pavla sta se spet sprli. Mama in hči sta čistili okna.

Milan Kobal

IZRAŽAJMO SE LEPO

NAZAJ - Ta prislov se zadnje čase pogosto rabi v zvezi "nekaj let nazaj" in podobnih. Verjetno je napaka nastala iz pravilne rabe, kjer pravimo: če posežemo nekaj let nazaj, pogledajmo samo nekaj mesecev nazaj, če gremo nekaj let nazaj; tu je "nazaj" povsod upravičen zaradi uporabe glagolov gibanja: sežemo, pogledamo, gremo. Brez teh glagolov pa "nazaj" v takih zvezah ni potreben in samo moti. Ne "to je bilo pet let nazaj", temveč "to je bilo pred petimi leti".

Največkrat je takšno izražanje tudi nejasno in dvoumno. Če beremo: "takšna praksa se vleče že pet let nazaj", ne vemo, ali res traja zadnjih pet let ali pa je bila takšna pred petimi leti. Če "nazaj" izpustimo, je vseh dvomov konec: takšna praksa se vleče že pet let.

NEIZBEŽEN - izposojenka, ki jo lahko nadomestimo z "NEIZOGIBEN", morda tudi z "neubežljiv".

Ker glagola "izbegavati" nimamo, nam "neizbežen" visi v zraku. Povsem dobro ga nadomešča "neizogiben". Nesreča je bila neizogibna. Doletela ga je neizogibna usoda. Družinski sprehodi so bili zanj neizogibno zlo.

**BERITE
NAŠO LUČ!**

Prijatelj potoži znanca:

- Kar naprej se bojujem s svojo prirojeno lenobo. Ko jo končno premagam, sem tako utrujen, da ne morem delati.

Novoporočena žena pri mesarju:

- Prosim, dajte mi nekaj, kar se ne prismodi!

- Današnja dekleta sploh nimajo smisla za glasbo. Če ji zaigraš pod oknom na kitaro, je sploh ne slišijo. Če pa zahupaš z avtomobilom, se takoj prikažejo.

- Rad bi kupil revolver.

- Na šest ali osem nabojev?

Kupec stopi k telefonu:

- Halo, je tam banka? Koliko uslužbencev imate, šest ali osem?

- Ne vem, kaj je moji ženi. Naj je mraz ali ne, vedno kupuje nove rokavice.

- Tega jo lahko odvadiš. Kupi ji diamantni prstan.

- Moj mož mi v 30 letih zakona ni rekel ene grde besede.

- Blagor tebi, poročila si se s pravim kavalirjem!

- Ne tvezi neumnosti! Poročila sem se s patentiranim strahopetcem!

- Ne morem verjeti, da ste lahko v tako kratkem času poverili toliko denarja.

- Upoštevajte vendar, gospod sodnik, da sem delal tudi nadure.

Jože telefonira kolegu:

- Pomisli, končno sem postal slaven. Moje ime so začeli omenjati v knjigah.

- Ali res? Kje pa si zapisan?

- V telefonskem imeniku!

Škot vpraša Škota:

- Mi lahko posodiš cigareto?

- Bi, toda na žalost nimam niti ene več.

- Prav, bom pa svojo pokadil. Samo glej, da mi jo boš kasneje vrnil.

- Končno mi je uspelo, da mož ne grize več nohtov.

- Kako si to dosegla?

- Skrivam mu protezo.

Dva copatarja se pogovarjata o ženah:

- Moja žena me je samo enkrat pustila do besede.

- Kdaj pa?

- Ko sem jo prosil za roko.

Gost natakharju:

- To je samo priloga, kje pa je zrezek?

- Imate ga pod prvim krompirčkom na levi strani.

Policist ošteva voznika:

- Le kako ste mogli tako pijan sestri za volan?

- Težko je šlo, težko, toda prijatelji so mi pomagali.

- Čez glavo sem že sita tvojeje večnega godrnjanja. Če mi imaš kaj povedati, bodi tiho, pa te bom poslušala!

- Peter, zakaj pa hodiš zadnje čase na lov brez streliva?

- Ceneje je, rezultat pa je tudi enak.

Šest tednov po poroki je Katja rekla prijateljici:

- Veš, moja mama je grozna. Pravkar sva se sprli in zdaj grem spet k možu.

- Gospod doktor, kako bi shujšala?

- Telovaditi morate.

- In katere vaje naj delam?

- Zelo enostavno: z glavo migajte v desno in v levo.

- Kdaj pa?

- Takrat, kadar vam bodo prinesli kosilo.

Študent Jure sedi na balkonu in opazuje mamo, ki nese po stopnicah dve težki vedri preмога:

- To je pa res pretežko zate, mami. Zakaj ne počakaš, da pride očka?

Zapomni si, sinko: nihče še nikoli ni ničesar izgubil z lepim vedenjem.

- Kako da ne! Kaj pa sedež v avtobusu?

Oglas sme obsegati največ 50 besed. Cena oglasa je 40 DEM. Vsaka beseda od 50 naprej stane 1 DEM. Trikratna objava oglasa stane 100 DEM, celoletna 300 DEM. Oglase sprejemamo do 5. v mesecu, plačate jih lahko pri vašem duhovniku ali na uredništvu.

01001

• Dragi rojaki! Za Vašo SELITEV v domovino se Vam toplo priporočamo. – Obrnite se na naslov: Gebr. HORŽEN, Möbeltransporte, Herderstraße 36, D-40721 Hilden bei Düsseldorf. (Telefon 02 1 03 / 44 5 62). – Informacije dobite pisno ali po telefonu v slovenščini ali nemščini.

01010

• Naprodaj je enonadstropna hiša v Celju na zelo lepi legi. Stanovanjske površine je približno 150 m²; ima garažo, veliki vrt in centralno kurjavo. Hiša je v dobrem stanju in dobro opremljena. Cena približno 150.000 DEM (po dogovoru). Informacije po tel.: 00 386 6 34 18 423, Marija Nagel.

Spletne strani slovenskih katoliških misij v Evropi

Slovenska katoliška misija na Švedskem:

<http://home.swipnet.se/zvone/>

Slovenska katoliška misija Berlin:

<http://www.skmb Berlin.de>

Slovenska župnija Mannheim, Nemčija:

<http://home.t-online.de/home/skm.ma/>

Slovenska župnija Stuttgart, Nemčija

<http://home.t-online.de/home/skm.st/>

Elektronski naslovi slovenskih izseljenjskih duhovnikov in pastoralnih sodelavcev v Evropi

ANGLIJA, Stanislav Cikanek, London
cikanek@email.msn.com

BELGIJA - NIZOZEMSKA, Alojzij Rajk, Eisdén
arajk@skynet.be

FRANCIJA, David Taljat, Nica
taljatda@aol.com

NEMČIJA, Izidor Pečovnik, Berlin
dori@skmb Berlin.de

Alojzij Zaplotnik, Oberhausen
azaplotnik@t-online.de

Stanislav Čeplak, Oberhausen
sceplak@t-online.de

Martin Mlakar, Koeln
skm.koeln@t-online.de

Martin Retelj, Frankfurt

skg.ffm@t-online.de
Janez Modic, Mannheim
skm.ma@t-online.de
Janez Šket, Stuttgart
skm.st@t-online.de

Marko Dvořák, Ulm
marko.dvorak@t-online.de

Janez Pucelj, München, München
janez.pucelj@t-online.de

ŠVEDSKA, Zvone Podvinski, Göteborg
zvone.podvinski@mbox301.swipnet.se

UREDNIŠTVO NAŠE LUČI

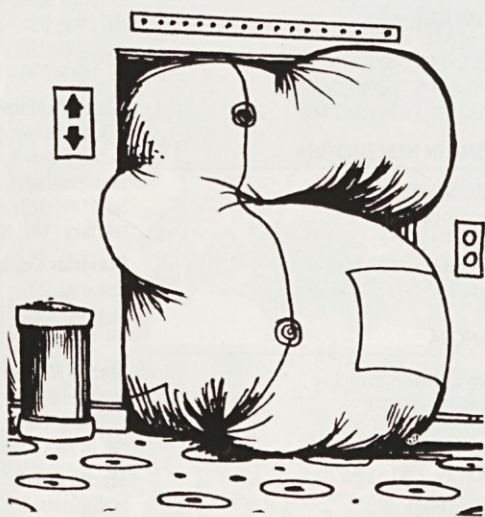
janez.pucelj@t-online.de
ljubo.bek@siol.net

RAFAELOVA DRUŽBA

rafaelova.druzba@siol.net

Le zakaj smo obnovili hišo, ko pa večno sedi tukaj!

Oprostite, drugič preskušajte to blazino v avtu!

ZVEZA SLOVENSКИH IZSELJENSKИH DUHOVNIKOV, DIAKONOV IN PASTORALNIH SODELAVCEV V EVROPI

ANGLIJA**Stanislav Cikaneč**

62, Offley Road,
LONDON SW9 OLS, GB
tel. in faks (*44) 020 - 7735 6655

AVSTRIJA**Anton Štekl**, delegat

Einsiedlergasse 9-11,
A-1050 WIEN,
tel. (*43) 1-544 2575

p. mag. Janez Žnidar

Mariahilferplatz 3,
A-8020 GRAZ,
tel. (*43) 0316 - 71 31 69 37

mag. Ludvik Počivavšek

Kirchenstraße 1,
A-4053 HAID b. Ansfelden,
tel. (*43) 07229 - 88 3 56 3
(ob petkih popoldne in ob sobotah)

Janez Žagar

Kirchweg 6, A-6841 Mäder, Vorarlberg
tel. (*43) 05 52 36 21 66
Faks. (*43) 05 52 36 21 666
GSM (*43) 06 64 52 60 667

SPITTAL:

A-9800 SPITTAL / Drau,
Marienkapelle
Villacherstraße

BELGIJA - NIZOZEMSKA**Kazimir Gaberc**

10, rue de la Revolution,
B-6200 CHÂTELINEAU,
tel. (*32) 071 - 39 73 11

Alojzij Rajk

Vrijthof 14,
B-3630 EISDEN,
tel./faks. (*32) 089 - 76 63 74
GSM (*32) 0476 - 862 160

BOSNA IN HERCEGOVINA**p. dr. Marijan Šef**

Hercegovačka 1B
71000 Sarajevo
tel. (*387) 71 657 548
tel./faks (*387) 71 650 795

FRANCIJA**Silvo Česnik**, delegat

3, Impasse Hoche,
F-92320 CHATILLON,
tel. (*33) 1-42 53 64 43,
faks (*33) 1-42 53 56 70,

Anton Dejak

9, rue Saint Gorgon,
F-57710 AUMETZ,
tel. (*33) 3 82 91 85 06

Jože Kamin

14, rue du 5 Decembre,
F-57800 MERLEBACH,
tel. (*33) 3 87 81 47 82,
(Mlin) (*33) 3 87 01 07 01

mag. David Taljat

54, avenue du Ray bât 16 C
F-06100 NICE
tel. (*33) 6 13 24 21 08
tel. in faks (*33) 4 93 98 31 10

HRVAŠKA

HR - 10000 Zagreb. Slovenska skupnost je
oskrbovana iz Slovenije.

ITALIJA**SLOVENIK:**

msgr. dr. Maksimilijan Jezernik
Via Appia Nuova 884, I-00178 ROMA,
tel. (*39) 06 - 718 47 44
faks (*39) 06 - 718 72 82

MILANO:

msgr. dr. Oskar Simčič
Corte S. Ilario 7,
I-34100 Gorizia,
tel. (*39) 0 481 - 32 123

JUGOSLAVIJA**Jože Hauptman**

Hadži Milentija 75
ZR JU - 11000 Beograd,

NEMČIJA**Izidor Pečovnik**

Kolonnenstr. 38,
D-10829 BERLIN,
tel. (*49) 030 - 784 50 66,
faks (*49) 030 - 788 33 39,
tel. (*49) 030 - 788 19 24

Alojzij Zaplotnik

Slovenska katoliška župnija
Essen-Oberhausen
Bausemshorst 2, 45329 ESSEN
tel. (*49) 0201 364 15 13
tel./faks (*49) 0201 364 18 04

Stanislav Čeplak, diakon

Oskarstr. 29,
D-46149 OBERHAUSEN,
tel. (*49) 0201 364 15 13,

Martin Mlakar

Moltkestr. 119 - 121,
D-50674 KÖLN,
tel. in faks (*49) 02 21 - 52 37 77

Martin Retelj

Holbeinstr. 70,
D-60596 FRANKFURT,
tel. (*49) 069 - 63 65 48
faks (*49) 069 - 63 307 632

Janez Modic

Römerstrasse 32
D-68259 MANNHEIM,
tel. (*49) 06 21 - 28 5 00
faks (*49) 06 21 - 71 52 106

Stanislav Gajšek

Feldkirchner Str. 81,
D-85055 INGOLSTADT,
tel. (*49) 0841 - 59 0 76,
tel. in faks (*49) 0841 - 92 06 95

Janez Šket

Stafflenbergstr. 64,
D-70184 STUTTGART,
tel. (*49) 07 11 - 23 28 91
faks. (*49) 07 11 - 236 13 31
tel. (*49) 01 71 - 34 776 35

Pavel Uršič

Am Lehenweg 18,
D-70180 STUTTGART,
tel. (*49) 07 11 - 64 91 200

Oskrbovano iz Stuttgarta

Krämerstr. 17,
D-72764 REUTLINGEN,
tel. (*49) 07 121 - 43 43 41,
faks (*49) 07 121 - 47 2 27

Joško Bucik

Klausenberg 7c,
D-86199 AUGSBURG,
tel. (*49) 08 21 - 97 9 13

dr. Marko Dvořák

voditelj župnijske pisarne
Olgastraße 137,
D-89073 ULM,
tel. (*49) 07 31 - 27 2 76

Marjan Bečan

Slavko Kessler, past. sodelavec
tel. (*49) 089 - 22 19 41
Janez Pucelj, delegat
tel. (*49) 089 - 21 93 79 00
tel. (*49) 0173 - 9876 - 372
fax: (*49) 089 - 219379016
Liebigstr. 10,
D-80538 MÜNCHEN,

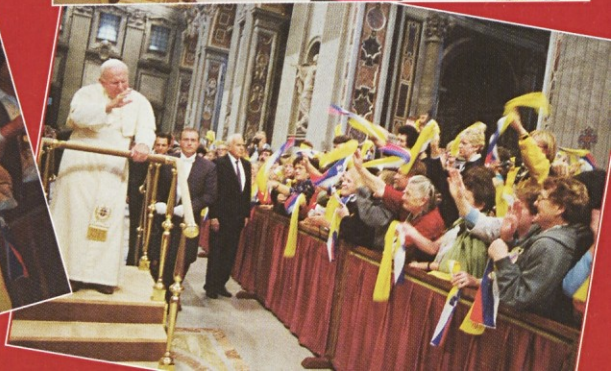
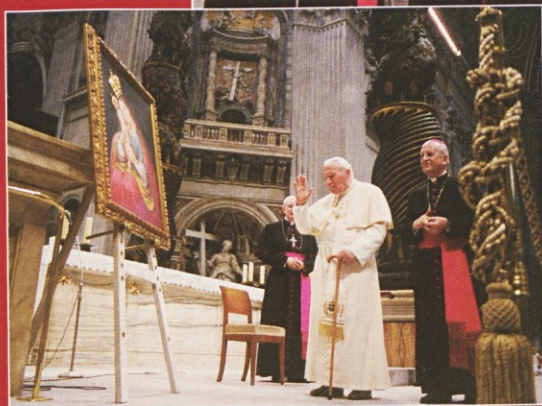
ŠVEDSKA**Zvone Podvinski**

Parkgatan 14,
S-411 38 GÖTEBORG,
tel. in faks (*46) 031 711 54 21

ŠVIČA**p. Robert Podgoršek**

Schaffhauser Str. 466, Postfach 771,
CH-8052 ZÜRICH,
tel. (*41) 01 - 301 31 32
faks (*41) 01 - 303 07 88
Seebacherstr. 15, Postfach 521,
CH-8052 Zürich,
tel. (*41) 01 - 301 44 15,
GSM (*41) 079 - 662 10 11

Slovensko svetoletno romanje v Rim

ISSN 1408-9726

9 771408 972008